Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

zo 16. marca 2016*

„Ochrana spotrebiteľa — Nariadenie (ES) č. 1924/2006 — Zdravotné tvrdenia o iných potravinách, ako sú tie, ktoré odkazujú na zníženie rizika ochorenia a na vývoj a zdravie detí — Nepovolenie určitých zdravotných tvrdení napriek pozitívnemu stanovisku EFSA — Proporcionalita — Rovnosť zaobchádzania — Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-100/15,

Dextro Energy GmbH & Co. KG, so sídlom v Krefelde (Nemecko), v zastúpení: M. Hagenmeyer a T. Teufer, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: S. Grünheid, splnomocnená zástupkyňa,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Komisie (EÚ) 2015/8 zo 6. januára 2015, ktorým sa zamieta povolenie určitých zdravotných tvrdení o potravinách, iných ako tvrdení, ktoré odkazujú na zníženie rizika ochorenia a na vývoj a zdravie detí (Ú. v. EÚ L 3, s. 6),

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory A. Dittrich (spravodajca), sudcovia J. Schwarcz a V. Tomljenović,

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. novembra 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania : nemčina

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, Dextro Energy GmbH & Co. KG, je podnik so sídlom v Nemecku, ktorý pod značkou Dextro Energy vyrába výrobky rôznych tvarov, ktoré pozostávajú takmer výhradne z glukózy a sú určené na nemecký a európsky trh. Balenie Klasická kocka je zložené z ôsmich pastiliek glukózy, pričom každá váži 6 gramov.

2 Glukóza je monosacharid, ktorý patrí do skupiny sacharidov. Podľa článku 2 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004 (Ú. v. EÚ L 304, s. 18), v spojení s prílohou I bodom 8 rovnakého nariadenia sa pod cukrami rozumejú všetky monosacharidy a disacharidy prítomné v potravinách s výnimkou polyolov.

3 Na základe článku 13 ods. 5 a článku 18 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách (Ú. v. EÚ L 404, s. 9) žalobkyňa požiadala 21. decembra 2011 príslušný nemecký orgán, konkrétne Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (Federálny úrad pre ochranu spotrebiteľov a bezpečnosť potravín), aby schválil najmä nasledujúce zdravotné tvrdenia, pričom pri každom z týchto tvrdení spresnila cieľovú skupinu obyvateľstva:

— „glukóza je metabolizovaná v rámci normálneho energetického metabolizmu ľudského tela“; cieľovou skupinou obyvateľstva je široká verejnosť,

— „glukóza podporuje fyzickú aktivitu“; cieľovou skupinou obyvateľstva sú aktívni muži a aktívne ženy v dobrom zdravotnom stave a v dobrej kondícii,

— „glukóza prispieva k normálnemu energetickému metabolizmu“; cieľovou skupinou obyvateľstva je široká verejnosť,

— „glukóza prispieva k normálnemu energetickému metabolizmu počas cvičenia“; cieľovou skupinou obyvateľstva sú aktívni muži a aktívne ženy v dobrom zdravotnom stave a v dobrej kondícii,

— „glukóza prispieva k normálnej činnosti svalov počas cvičenia“; cieľovou skupinou obyvateľstva sú aktívni muži a aktívne ženy v dobrom zdravotnom stave a v dobrej kondícii.

4 Podľa článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1924/2006 zaslal Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit uvedenú žiadosť Európskemu úradu pre bezpečnosť potravín (EFSA).

5 EFSA požiadal žalobkyňu listom z 12. marca 2012, aby mu poskytla dodatočné informácie.

6 Listom z 26. marca 2012, ktorý bol adresovaný EFSA, žalobkyňa navrhla, aby sa do tvrdenia „glukóza podporuje fyzickú aktivitu“ zahrnulo pred slovo „fyzickú“, slovo „normálnu“. Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie „glukóza prispieva k normálnej činnosti svalov počas cvičenia“, žalobkyňa súhlasila s vypustením slov „počas cvičenia“.

7 EFSA prijal 25. apríla 2012 päť vedeckých stanovísk týkajúcich sa dotknutých zdravotných tvrdení v zmysle článku 18 ods. 3 nariadenia č. 1924/2006 v spojení s článkom 16 ods. 3 rovnakého nariadenia. Vo svojom stanovisku týkajúcom sa tvrdenia „glukóza je metabolizovaná v rámci

normálneho energetického metabolizmu ľudského tela“ EFSA dospel k záveru, že na základe predložených informácií bola preukázaná príčinná súvislosť medzi konzumáciou glukózy a účinkom na energetický metabolizmus. EFSA tiež konštatoval, že výraz „glukóza prispieva k energetickému metabolizmu“ vyplýva z vedeckých dôkazov a že na to, aby potravina mohla byť označené týmto tvrdením, musí byť významným zdrojom glukózy. V tejto súvislosti EFSA pripomenul, že referenčný príjem sacharidov na účely označovania bol stanovený v nariadení č. 1169/2011 a že za cieľovú skupinu obyvateľstva sa považuje široká verejnosť.

8 Pokiaľ ide o štyri ďalšie zdravotné tvrdenia, tak ako boli zmenené na základe návrhov žalobkyne alebo v znení, s ktorým žalobkyňa súhlasila, EFSA dospel vo svojich jednotlivých vedeckých stanoviskách a na základe informácií predložených žalobkyňou k záveru, že údajné účinky sa vzťahujú na pôsobenie glukózy v energetickom metabolizme, pričom posúdenie tohto pôsobenia už viedlo k pozitívnemu výsledku.

9 British specialist nutrition association (Združenie britských výrobcov zameraných na špeciálnu výživu, BSNA) sa po zverejnení piatich vedeckých stanovísk 11. mája 2012 podľa článku 16 ods. 6 nariadenia č. 1924/2006 obrátilo 7. júna 2012 so svojimi pripomienkami na Európsku komisiu. Listom z 11. júna 2012 žalobkyňa predložila pripomienky k vedeckým stanoviskám EFSA, v súvislosti s tvrdeniami „glukóza podporuje normálnu fyzickú aktivitu“ a „glukóza prispieva k normálnej činnosti svalov“. Komisia zaslala pripomienky žalobkyne EFSA, aby tento úrad formuloval svoje stanovisko.

10 EFSA predložil 12. septembra 2012 dve technické správy, v ktorých preskúmal pripomienky žalobkyne týkajúce sa dvoch dotknutých vedeckých stanovísk.

11 Komisia predložila 17. októbra 2014 zástupcom členských štátov v rámci Stáleho výboru pre rastliny, zvieratá, potraviny a krmivá návrh nariadenia o zamietnutí povolenia zdravotných tvrdení, ktoré požaduje žalobkyňa. Tento výbor bol vytvorený na základe článku 58 ods. 1 nariadenia (ES) č. 178/2002 Európskeho parlamentu a Rady z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 463), zmeneného a doplneného najmä nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 652/2014 z 15. mája 2014, ktorým sa stanovuje hospodárenie s výdavkami týkajúcimi sa potravinového reťazca, zdravia a dobrých životných podmienok zvierat, ako aj zdravia rastlín a rastlinného rozmnožovacieho materiálu a ktorým sa menia smernice Rady 98/56/ES, 2000/29/ES a 2008/90/ES, nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, (ES) č. 882/2004 a (ES) č. 396/2005, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/128/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 a zrušujú rozhodnutia Rady 66/399/EHS, 76/894/EHS a 2009/470/ES (Ú. v. EÚ L 189, s. 1). Na zasadaní výboru zo 17. októbra 2014 dospeli členské štáty k dohode v súvislosti s uvedeným návrhom nariadenia.

12 Dňa 6. januára 2015 Komisia prijala nariadenie (EÚ) 2015/8, ktorým sa zamieta povolenie určitých zdravotných tvrdení o potravinách, iných ako tvrdení, ktoré odkazujú na zníženie rizika ochorenia a na vývoj a zdravie detí (Ú. v. EÚ L 3, s. 6, ďalej len „napadnuté nariadenie“). Podľa článku 1 ods. 1 tohto nariadenia v spojení s jeho prílohou sa päť zdravotných tvrdení, ktoré boli predmetom vedeckých stanovísk EFSA uvedených v bodoch 7 a 8 vyššie, nezaraďuje do zoznamu povolených tvrdení Európskej únie uvedeného v článku 13 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1924/2006. Podľa článku 1 ods. 2 napadnutého nariadenia zdravotné tvrdenia uvedené v odseku 1 tohto článku, ktoré sa používali pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia, sa však môžu naďalej používať, a to maximálne do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti uvedeného nariadenia.

13 Podľa odôvodnenia 14 napadnutého nariadenia Komisia svoje zamietnutie povoliť päť zdravotných tvrdení podložila nasledujúcimi úvahami:

„Podľa článku 6 ods. 1 a článku 13 ods. 1 nariadenia… č. 1924/2006 sa zdravotné tvrdenia musia zakladať na všeobecne uznávaných vedeckých dôkazoch. Povolenie je tiež možné legitímne zamietnuť, ak zdravotné tvrdenia nie sú v súlade s inými všeobecnými alebo špecifickými požiadavkami nariadenia… č. 1924/2006, a to dokonca aj v prípade kladného vedeckého posúdenia [EFSA]. Zdravotné tvrdenia, ktoré nie sú v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia, by sa nemali uvádzať. [EFSA] dospel k záveru, že bola zistená príčinná súvislosť medzi konzumáciou glukózy a jej pozitívnym vplyvom na energetický metabolizmus. Používanie takéhoto zdravotného tvrdenia by však spotrebiteľom poskytlo protichodné a zmätočné informácie, pretože by ich nabádalo k spotrebe cukrov napriek tomu, že vnútroštátne i medzinárodné úrady na základe všeobecne uznávaných vedeckých odporúčaní spotrebiteľov informujú, že ich príjem by sa mal obmedziť. Preto uvedené zdravotné tvrdenie nie je v súlade s písmenom a) v druhom odseku článku 3 nariadenia… č. 1924/2006, kde sa uvádza, že používanie tvrdení nesmie byť nejednoznačné alebo zavádzajúce. Dokonca ani skutočnosť, že by sa príslušné zdravotné tvrdenie povolilo za určitých podmienok použitia a/alebo na základe uvedenia ďalších informácií či upozornení, by nedokázala zamedziť zavádzaniu spotrebiteľa, a preto by sa uvedené tvrdenie nemalo povoliť.“

Konanie a návrhy účastníkov konania

14 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 27. februára 2015 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

15 Listom z 24. septembra 2015 žalobkyňa požiadala o nariadenie pojednávania podľa článku 106 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

16 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (piata komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

17 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 25. novembra 2015.

18 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté nariadenie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

19 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

20 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody, pričom prvý z nich je založený na porušení článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006, druhý na porušení zásady proporcionality, tretí na porušení zásady rovnosti zaobchádzania a štvrtý na porušení povinnosti odôvodnenia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006

21 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006, keďže napriek pozitívnym vedeckým stanoviskám EFSA odmietla zaradiť päť požadovaných zdravotných tvrdení, do zoznamu povolených tvrdení Únie, uvedeného v článku 13 ods. 3 tohto nariadenia.

22 Prvý žalobný dôvod sa v podstate skladá z troch častí. Prvá časť je založená na nedodržaní podmienok, za ktorých je podľa článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006 možné odmietnuť zaradenie zdravotného tvrdenia do zoznamu povolených tvrdení. Druhá časť sa týka posúdenia Komisie, pokiaľ ide o súlad dotknutých zdravotných tvrdení so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia. V tretej časti žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne usúdila, že používanie dotknutého zdravotného tvrdenia by spotrebiteľom poskytlo protichodné a zmätočné informácie. V rámci štvrtej časti žalobkyňa uvádza, že napriek tvrdeniu Komisie neboli dotknuté zdravotné tvrdenia nejednoznačné ani zavádzajúce. Napokon piata časť sa týka otázky, či Komisia nesplnila svoju povinnosť overiť možnosť povolenia zdravotných tvrdení za určitých podmienok použitia alebo na základe uvedenia ďalších informácií či upozornení.

O prvej časti založenej na nedodržaní podmienok, za ktorých je podľa článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006 možné odmietnuť zaradenie zdravotných tvrdení do zoznamu povolených tvrdení

23 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006, keďže napriek pozitívnym vedeckým stanoviskám EFSA odmietla zaradiť dotknuté zdravotné tvrdenia do zoznamu povolených tvrdení. Vo všeobecnosti by tvrdenie, v súvislosti s ktorým EFSA vydal pozitívne stanovisko, malo byť povolené. Podľa žalobkyne z článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006 nie je možné vyvodiť, ktoré legitímne a relevantné faktory môže Komisia zohľadniť pri rozhodovaní o žiadosti o zahrnutie zdravotných tvrdení. Odmietnutie dotknutých zdravotných tvrdení napriek pozitívnym stanoviskám EFSA nie je v prejednávanej veci možné odôvodniť ani ustanoveniami práva Únie, ani legitímnymi a relevantnými faktormi, a to tým viac, že Komisia povolila používanie týchto tvrdení na prechodné obdobie šiestich mesiacov. Podľa žalobkyne najmä dôvody uvedené v odôvodnení 14 napadnutého nariadenia nemajú relevantný ani legitímny charakter, ktorý by mohol odôvodniť odmietnutie jej žiadostí.

24 Podľa článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006, ak EFSA po vedeckom zhodnotení vydá kladné stanovisko k zahrnutiu tvrdenia do zoznamu uvedeného v článku 13 ods. 3 tohto nariadenia, Komisia rozhodne o žiadosti do dvoch mesiacov od doručenia stanoviska EFSA s prihliadnutím na jeho stanovisko na všetky príslušné ustanovenia práva Únie a na ostatné legitímne faktory, ktoré sú relevantné pre posudzovanú otázku a po konzultáciách s členskými štátmi.

25 Po prvé, pokiaľ ide o argumentáciu, podľa ktorej má byť vo všeobecnosti tvrdenie, ku ktorému EFSA vydal pozitívne stanovisko, povolené, je potrebné poukázať na to, že z článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006 vyplýva, že Komisia musí pri rozhodovaní o žiadosti týkajúcej sa zdravotného tvrdenia zohľadniť tri prvky – po prvé vedecké zhodnotenie nachádzajúce sa v stanovisku EFSA, po druhé všetky príslušné ustanovenia právnej úpravy Únie a po tretie ostatné legitímne faktory, ktoré sú relevantné pre posudzovanú otázku. Ako vyplýva z článku 18 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1924/2006 v spojení s článkom 16 ods. 3 tohto nariadenia, stanovisko EFSA neobsahuje druhý a tretí prvok, tak ako sú uvedené vyššie. Podľa uvedených ustanovení totiž musí EFSA pri vypracovaní svojho stanoviska overiť len to, či je zdravotné tvrdenie odôvodnené vedeckými dôkazmi a či je jeho znenie v súlade s kritériami ustanovenými v nariadení č. 1924/2006. Osobitne z vecného hľadiska sa EFSA musí uistiť, že zdravotné tvrdenia sa zakladajú na všeobecne uznávaných vedeckých dôkazoch a sú nimi podložené, tak ako to vyplýva z článku 6 ods. 1 uvedeného nariadenia. Z toho vyplýva, že nie je možné dospieť k záveru, že Komisia bola povinná zaradiť dotknuté zdravotné tvrdenia do zoznamu povolených tvrdení len z dôvodu, že EFSA vydal pozitívne stanoviská. Naopak, aj keď podľa odôvodnenia 17 nariadenia č. 1924/2006 by vedecké odôvodnenie malo byť hlavným aspektom, na ktorý sa prihliada pri používaní zdravotných tvrdení, musí Komisia pri rozhodovaní v zmysle

článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006 prihliadať na všetky príslušné ustanovenia právnej úpravy Únie a na ostatné legitímne faktory, ktoré sú relevantné pre posudzovanú otázku. Skutočnosť, že Komisia nie je povinná držať sa rozhodnutia EFSA, okrem toho potvrdzuje článok 18 ods. 5 nariadenia č. 1924/2006, podľa ktorého je povolenie zdravotného tvrdenia možné aj vtedy, ak EFSA vydá zamietavé stanovisko k zahrnutiu tohto tvrdenia do zoznamu uvedeného v článku 13 ods. 3 tohto nariadenia. Argumentáciu žalobkyne preto treba odmietnuť.

26 Argumentáciu žalobkyne nemožno prijať, ani pokiaľ ide o tvrdenie, že odmietnutie dotknutých zdravotných tvrdení napriek pozitívnym stanoviskám EFSA nebolo možné odôvodniť ani ustanoveniami práva Únie, ani legitímnymi a relevantnými faktormi, a to tým viac, že Komisia povolila používanie týchto tvrdení na prechodné obdobie šiestich mesiacov. Je totiž pravda, že podľa článku 1 ods. 2 napadnutého nariadenia sa dotknuté zdravotné tvrdenia, ktoré sa používali pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia, mohli naďalej používať, a to maximálne do šiestich mesiacov od uvedeného nadobudnutia účinnosti. Z odôvodnenia 16 napadnutého nariadenia však vyplýva, že Komisia stanovila toto prechodné obdobie, aby sa prevádzkovateľom potravinárskych podnikov, ako aj príslušným vnútroštátnym orgánom, umožnilo prispôsobiť sa zákazu takýchto tvrdení. Stanovenie prechodného obdobia preto nijako nespochybňuje rozhodnutie Komisie nepovoliť dotknuté zdravotné tvrdenia.

27 Po druhé žalobkyňa spochybňuje relevantnosť a legitímnosť dôvodov v napadnutom nariadení, na základe ktorých bolo zahrnutie zdravotných tvrdení odmietnuté. Podľa žalobkyne z článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006 nie je možné vyvodiť, ktoré legitímne a relevantné faktory Komisia môže zohľadniť pri rozhodovaní o žiadosti o zahrnutie zdravotných tvrdení, hoci tieto faktory sú uvedené aj v odôvodnení 30 a v článku 17 ods. 1 tohto nariadenia. Len článok 19 nariadenia č. 178/2002 uvádza aj spoločenské, ekonomické, tradičné, etické a environmentálne faktory, ako aj uskutočniteľnosť kontrol. Tieto aspekty však v rozhodnutí o odmietnutí nehrajú nijakú úlohu.

28 V tejto súvislosti je v prvom rade potrebné konštatovať, že aj keď žalobkyňa poukazuje na to, že z článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006 nie je možné vyvodiť legitímne a relevantné faktory, ktoré môže Komisia zohľadniť pri rozhodovaní o žiadosti o zahrnutie zdravotného tvrdenia, nepodala proti tomuto ustanoveniu námietku nezákonnosti. Z jej argumentácie totiž vyplýva, že v rámci prvého žalobného dôvodu len tvrdila, že došlo k porušeniu článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006.

29 Okrem toho, aj keby sa predpokladalo, že žalobkyňa mala v úmysle podať námietku nezákonnosti proti článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006, jej argumentácia by bola neprípustná vzhľadom na to, že neoznačila právnu normu, ktorá bola údajne porušená. Je totiž potrebné pripomenúť, že podľa článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 musí žaloba obsahovať zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Uvedené označenie musí byť dostatočne jasné a presné na to, aby umožnilo žalovanému pripraviť si obhajobu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe. Aj keď je pravda, že žalobkyňa nie je povinná výslovne uviesť konkrétnu právnu normu, na ktorej jej výhrada spočíva, jej argumentácia musí byť dostatočne jasná, aby protistrana a súd Únie mohli bez ťažkostí túto právnu normu identifikovať [pozri rozsudok z 20. februára 2013, Caventa/ÚHVT – Anson's Herrenhaus (BERG), T-224/11, EU:T:2013:81, body 14 a 15 a citovanú judikatúru].

30 V druhom rade, pokiaľ ide o argumentáciu, že dôvody odmietnutia zahrnutia uvedené v napadnutom nariadení nie sú relevantné a legitímne, je potrebné pripomenúť, že podľa článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006, Komisia rozhodne o žiadosti s prihliadnutím na stanovisko EFSA, na všetky príslušné ustanovenia práva Únie a na ostatné legitímne faktory, ktoré sú relevantné pre posudzovanú otázku. Ako vyplýva z odôvodnenia 30 nariadenia č. 1924/2006, ktoré bolo prebraté do odôvodnenia 3 napadnutého nariadenia, v niektorých prípadoch nemôže iba samotné vedecké zhodnotenie rizík poskytnúť všetky informácie, z ktorých by malo vychádzať rozhodnutie o riadení rizík, a preto by sa mali zohľadniť aj ďalšie legitímne faktory, ktoré sú relevantné pre posudzovanú otázku. Vzhľadom na uvedené je potrebné uznať, že Komisia disponuje v oblasti, ktorá predpokladá z jej strany prijatie

politických, hospodárskych a sociálnych rozhodnutí a v rámci ktorej sa od nej vyžaduje vykonanie komplexného posúdenia, širokou mierou voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. júla 2005, Alliance for Natural Health a i., C-154/04 a C-155/04, Zb., EU:C:2005:449, bod 52 a citovanú judikatúru, a z 12. júna 2015, Health Food Manufacturers' Association a i./Komisia, T-296/12, Zb., EU:T:2015:375, bod 65 a citovanú judikatúru).

31 Keďže v tejto súvislosti majú orgány Únie podľa ustálenej judikatúry širokú mieru voľnej úvahy, najmä pokiaľ ide o posúdenie veľmi komplexných skutkových okolností vedeckého a technického charakteru na účely určenia povahy a rozsahu opatrení, ktoré prijímajú, preskúmanie súdom Únie sa musí obmedziť na to, či pri uplatnení tejto voľnej úvahy nedošlo k zjavnému omylu alebo zneužitiu právomoci, alebo či tieto orgány zjavne neprekročili hranice svojej voľnej úvahy. V takomto kontexte súd Únie nemôže svojím posúdením skutkových okolností vedeckej a technickej povahy nahradiť posúdenie inštitúcií, ktorým výlučne zverila túto úlohu Zmluva o FEÚ (rozsudky z 9. septembra 2003, Monsanto Agricoltura Italia a i., C-236/01, Zb., EU:C:2003:431, bod 135; z 21. júla 2011, Etimine, C-15/10, Zb., EU:C:2011:504, bod 60, a Health Food Manufacturers' Association a i./Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, EU:T:2015:375, bod 73).

32 Z odôvodnenia 14 napadnutého nariadenia vyplýva, že Komisia dotknuté zdravotné tvrdenia nepovolila preto, lebo usúdila, že nemôžu byť v rozpore so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia. Podľa Komisie používanie dotknutých zdravotných tvrdení by spotrebiteľom poskytlo protichodné a zmätočné informácie, pretože by ich nabádalo k spotrebe cukrov napriek tomu, že vnútroštátne i medzinárodné úrady na základe všeobecne uznávaných vedeckých odporúčaní spotrebiteľov informujú, že ich príjem by sa mal obmedziť. Preto Komisia dospela k záveru, že dotknuté zdravotné tvrdenia nie sú v súlade s písmenom a) v druhom odseku článku 3 nariadenia (ES) č. 1924/2006, kde sa uvádza, že používanie tvrdení nesmie byť nejednoznačné alebo zavádzajúce.

33 Argumentácia žalobkyne nepreukazuje, že faktory, ktoré Komisia zohľadnila podľa odôvodnenia 14 napadnutého nariadenia, nie sú vo vzťahu k posudzovanej otázke relevantné a legitímne. Je pravda, že normotvorca Únie nespresnil legitímne a relevantné faktory stanovené v článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006. Odôvodnenie 30 a článok 17 ods. 1 rovnakého nariadenia sa tiež obmedzujú len na uvedenie povinnosti zohľadniť aj ďalšie legitímne faktory, ktoré sú relevantné pre posudzovanú otázku. Keďže normotvorca Únie neposkytol nijaké spresnenie, pokiaľ ide o tieto faktory, je potrebné ich určiť v každom jednotlivom prípade, pričom je potrebné zohľadniť najmä cieľ nariadenia č. 1924/2006, ktorý je uvedený v jeho odôvodnení 36 a spočíva v efektívnom fungovaní vnútorného trhu, pokiaľ ide o výživové a zdravotné tvrdenia, a zároveň v poskytnutí vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa.

34 V prejednávanej veci nemožno účinne spochybniť, že všeobecne prijaté zásady výživy a zdravia, ktoré berie Komisia do úvahy, predstavujú legitímny a relevantný faktor na účely odpovede na otázku, či možno dotknuté zdravotné tvrdenia povoliť. Zohľadnenie týchto zásad totiž zabezpečuje vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa. Relevantnosť všeobecne prijatých zásad výživy a zdravia na účely posúdenia, či možno zdravotné tvrdenie povoliť, bola napokon zdôraznená aj normotvorcom Únie v odôvodnení 18 nariadenia č. 1924/2006, podľa ktorého by sa zdravotné tvrdenie nemalo uvádzať, ak nie je v súlade s týmito zásadami.

35 Prvá časť preto musí byť zamietnutá.

O druhej časti založenej na posúdení súladu dotknutých zdravotných tvrdení so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia

36 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006, keďže dospela k neprávnemu záveru, že dotknuté zdravotné tvrdenia nie sú v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia. Žalobkyňa uvádza, že ak by takýto nesúlad existoval, EFSA by nevydal pozitívne stanoviská. Vzťah medzi výživovým prvkom, teda glukózou, a zdravím, ktorý žalobkyňa vytvorila vo

svojich zdravotných tvrdeniach, je podľa nej vedecky dokázaný. Žalobkyňa odkazuje na vedecké stanovisko EFSA týkajúce sa referenčných výživových hodnôt v súvislosti s príjmom sacharidov a vláknin a tvrdí tak, že význam sacharidov pre výživu sa z vedeckého hľadiska vo všeobecnosti uznáva, a to isté platí aj pre osobitný význam glukózy pre ľudskú výživu.

37 Podľa odôvodnenia 14 napadnutého nariadenia Komisia konštatovala, že zdravotné tvrdenie musí byť v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia. Poukázala na to, že aj keď bola zistená príčinná súvislosť medzi konzumáciou glukózy a dobrým fungovaním energetického metabolizmu, používanie takéhoto zdravotného tvrdenia by spotrebiteľom poskytlo protichodné a zmätočné informácie, pretože by ich nabádalo k spotrebe cukrov napriek tomu, že vnútroštátne i medzinárodné úrady na základe všeobecne uznávaných vedeckých odporúčaní spotrebiteľov informujú, že ich príjem by sa mal obmedziť.

38 V prvom rade je potrebné odmietnuť argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej znenie dotknutých zdravotných tvrdení je v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia, ako irelevantnú. Z odôvodnenia 14 napadnutého nariadenia totiž vyplýva, že Komisia neodmietla povoliť dotknuté zdravotné tvrdenia preto, lebo ich znenie ako také nebolo v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia. Podľa Komisie to bolo preto, lebo používanie dotknutých zdravotných tvrdení by nabádalo k spotrebe cukrov, ktorá je v rozpore s uvedenými zásadami, podľa ktorých sa má konzumácia cukrov obmedziť.

39 V druhom rade, pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej by EFSA nevydal pozitívne stanoviská v súvislosti s dotknutými zdravotnými tvrdeniami, ak by neboli v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia, je po prvé potrebné uviesť, že preskúmanie zo strany EFSA má len obmedzenú povahu. Ako už bolo konštatované (pozri bod 25 vyššie), z článku 18 ods. 3 druhého pododseku nariadenia č. 1924/2006 v spojení s článkom 16 ods. 3 rovnakého nariadenia vyplýva, že EFSA musí overiť len to, či je zdravotné tvrdenie odôvodnené vedeckými dôkazmi a či je znenie takého tvrdenia v súlade s kritériami stanovenými v nariadení č. 1924/2006. Z vecného hľadiska sa EFSA musí v súlade s článkom 6 ods. 1 uvedeného nariadenia uistiť, že zdravotné tvrdenia sa zakladajú na všeobecne uznávaných vedeckých dôkazoch a sú nimi podložené. Podľa článku 2 ods. 2 bodu 5 a podľa článku 5 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1924/2006 sa takéto vedecké zhodnotenie rizík vypracované EFSA musí zamerať na otázku, či požadované zdravotné tvrdenie oprávnene vyjadruje príčinnú súvislosť medzi konzumáciou kategórie potravín, potraviny alebo jednej z jej zložiek a deklarovanými pozitívnymi fyziologickými účinkami.

40 Po druhé, ako tvrdí Komisia, vedecké zhodnotenie rizík, tak ako ho vypracoval EFSA, sa musí odlíšiť od riadenia rizík, ktoré vykonáva Komisia. Odôvodnenie 30 nariadenia č. 1924/2006 v tejto súvislosti stanovuje, že v niektorých prípadoch nemôže iba samotné vedecké zhodnotenie rizík poskytnúť všetky informácie, z ktorých by malo vychádzať rozhodnutie o riadení rizík, a že by sa mali zohľadniť aj ďalšie legitímne faktory, ktoré sú relevantné pre posudzovanú otázku.

41 Po tretie, ako vyplýva z odôvodnenia 14 napadnutého nariadenia, Komisia nespochybnila stanovisko EFSA, ktoré sa týka dotknutých zdravotných tvrdení, a podľa ktorého bola zistená príčinná súvislosť medzi konzumáciou glukózy a dobrým fungovaním energetického metabolizmu. Podľa článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006 by však Komisia mala okrem vedeckého zhodnotenia EFSA prihliadnuť na všetky príslušné ustanovenia práva Únie, ako aj na ostatné legitímne faktory, ktoré sú relevantné pre posudzovanú otázku. Komisia teda najmä zohľadnila všeobecne prijaté zásady výživy a zdravia, ktoré neboli súčasťou zhodnotenia EFSA. Skutočnosť, že podľa stanoviska EFSA sú dotknuté zdravotné tvrdenia vedecky dokázané, preto neumožňuje dospieť k záveru, že Komisia dospela k nesprávnemu zisteniu, že používanie dotknutých zdravotných tvrdení nabádajúce k spotrebe cukrov nie je v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia.

42 V treťom rade žalobkyňa odkazuje na vedecké stanovisko EFSA týkajúce sa referenčných výživových hodnôt v súvislosti s príjmom sacharidov a vláknin a pritom tvrdí, že dotknuté zdravotné tvrdenia nie sú v rozpore so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia, keďže význam sacharidov pre výživu sa na vedeckej úrovni vo všeobecnosti pripúšťa a to isté platí o osobitnom význame glukózy pre ľudskú výživu.

43 Po prvé je potrebné konštatovať, že vzhľadom na to, že Všeobecnému súdu nebolo toto vedecké stanovisko EFSA predložené, uvedená argumentácia žalobkyne nemôže preukázať, že Komisia dospela k nesprávnemu záveru, že zdravotné tvrdenie nabádajúce k spotrebe cukrov nie je v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia.

44 Okrem toho, aj keď je pravda, že glukóza má význam pre ľudskú výživu, ako to tvrdí žalobkyňa, táto skutočnosť nemôže spochybniť konštatovanie v odôvodnení 14 napadnutého nariadenia, podľa ktorého vnútroštátne i medzinárodné orgány na základe všeobecne uznávaných vedeckých stanovísk spotrebiteľom odporúčajú obmedziť konzumáciu cukru, a preto používanie takéhoto zdravotného tvrdenia nabádajúceho k spotrebe cukrov nie je v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia.

45 Po druhé nemožno prijať ani tvrdenie žalobkyne v jej replike, že informácie, z ktorých Komisia vychádza, neumožňujú v súvislosti s glukózou zovšeobecňovanie, ale že odkazujú na zvýšený príjem pridaných cukrov, na sladkosti a na sladené nápoje, na konzumáciu sladených nápojov deťmi a na potraviny so zvýšeným obsahom pridaného cukru, pričom tieto informácie sú presvedčivé len čiastočne.

46 Komisia totiž na účely záveru, že na základe všeobecne uznávaných vedeckých odporúčaní sa odporúča zníženie konzumácie cukru, vo svojich písomnostiach spresnila, že vychádza z existencie konsenzu na medzinárodnej, únijnej a vnútroštátnej úrovni, že konzumáciu čistého cukru a cukru pridaného do potravín je nutné znížiť. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že vzhľadom na to, že odôvodnenie napadnutého nariadenia bolo v súvislosti s preskúmaním súladu zdravotných tvrdení so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia dostatočné, čo napokon žalobkyňa nespochybňuje, Všeobecný súd môže tieto spresnenia odôvodnenia dotknutého aktu prednesené v priebehu sporovej časti konania zohľadniť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. septembra 2015, Inuit Tapiriit Kanatami a i./Komisia, C-398/13 P, Zb., EU:C:2015:535, bod 30 a citovanú judikatúru).

47 Na medzinárodnej úrovni Komisia odkazuje na správu študijnej skupiny Svetovej zdravotníckej organizácie (WHO) o stravovacom režime, výžive a prevencii chronických chorôb z roku 1989, podľa ktorej by sa mala povzbudiť diskusia smerujúca k vývoju potravín, ktoré majú nízky obsah tukov, jednoduchého rafinovaného cukru a soli. Okrem toho Komisia odkazuje na smernicu WHO z roku 2015, ktorá sa týka príjmu cukru u dospelých a u detí a obsahuje odporúčania o príjme voľných cukrov s cieľom znížiť nebezpečenstvo chronických chorôb. Podľa definície v tejto smernici sú „voľnými cukrami“ monosacharidy a disacharidy, ktoré do potravín a nápojov pridáva výrobca, kuchár alebo spotrebiteľ, ako aj cukry, ktoré sú prirodzene prítomné v mede, sirupoch, ovocných šťavách a koncentrátov z ovocných štiav. Okrem toho Komisia odkazuje na európsky akčný plán WHO zameraný na politiku stravovania a výživy na roky 2015 až 2020, podľa ktorého sa odporúča prijatie prísnych opatrení, ktorými sa obmedzí globálny dosah akejkoľvek formy marketingu týkajúceho sa potravín bohatých na energiu, nasýtené tuky, transmastné kyseliny, cukry a soľ, na deti.

48 Na úrovni Únie Komisia najmä zmieňuje rámec Únie, ktorý sa vzťahuje na vnútroštátne iniciatívy týkajúce sa vybraných živín a bol prijatý Skupinou na vysokej úrovni pre výživu a fyzickú aktivitu. Tento rámec je zameraný na obmedzenie potravín, ktoré sú bohaté na kalórie, ako sú potraviny obsahujúce pridaný cukor. Okrem toho Komisia odkazuje na závery Rady o výžive a fyzickej aktivite (Ú. v. EÚ C 213, 2014, s. 1), ktoré vytýčili cieľ zníženia konzumácie potravín s pridaným cukrom.

49 Napokon na vnútroštátnej úrovni Komisia najmä uvádza stanovisko Deutsche Gesellschaft für Ernährung (Nemecká spoločnosť pre výživu, DGE) z roku 2011 týkajúce sa indikatívnych hodnôt energetického príjmu sacharidov a tukov, podľa ktorého vzhľadom na to, že významná časť príjmu sacharidov v Nemecku vyplýva z konzumácie monosacharidov a disacharidov používaných najmä v cukrovinkách a sladených nápojoch, je nevyhnutný posun smerom ku konzumácii celozrnných obilnín. Okrem toho Komisia uvádza jednak národný program Francúzskej republiky „Nutrition Santé“ (Výživa Zdravie) na roky 2011 až 2015, ktorý odporúča zvýšenie príjmu zložených sacharidov a zníženie príjmu cukrov, a jednak odporúčania z roku 2014, ktoré sú zamerané na zníženie konzumácie cukru s názvom „Sugar reduction: Responding to the challenge“ (Zníženie cukru: prijatie výzvy) a ktoré vypracovala nezávislá výkonná agentúra Public Health England (Verejné zdravie v Anglicku) vytvorená Ministerstvom zdravotníctva Spojeného kráľovstva. Napokon Komisia odkazuje na odporúčania Rady severských ministrov z roku 2004, ktoré sa uplatňujú v Dánsku, Fínsku a Švédsku a stanovujú maximálnu hodnotu konzumácie pridaných cukrov.

50 Vzhľadom na uvedené nemožno účinne tvrdiť, že na medzinárodnej, únijnej a vnútroštátnej úrovni neexistuje konsenzus o nevyhnutnosti zníženia konzumácie cukru. Skutkové okolnosti, na ktoré poukázala Komisia a ktoré sú uvedené v bodoch 47 až 49 vyššie, dokazujú, že takýto konsenzus existuje tak v súvislosti s konzumáciou cukru pridaného do potravín, ako aj v súvislosti s konzumáciou čistého cukru. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nespochybňuje, že konzumácia pridaného cukru by mala byť v zmysle všeobecne prijímaných odporúčaní znížená, nemôže účinne tvrdiť, že takéto odporúčanie neplatí pre konzumáciu čistého cukru. Okrem toho je pravda, že výrobky žalobkyne nepredstavujú ani potraviny s vysokým obsahom skrytého pridaného cukru, ani sladené nápoje pre deti. Je však potrebné pripomenúť, že dotknuté zdravotné tvrdenia sa týkajú práve glukózy ako takej, ktorá je cukrom (pozri bod 2 vyššie), a že zdravotné tvrdenia, ktoré povolila Komisia, môže podľa článku 17 ods. 5 nariadenia č. 1924/2006 používať každý prevádzkovateľ potravinárskeho podniku. Okrem toho je potrebné konštatovať, že výrobky žalobkyne pozostávajú takmer výhradne z glukózy.

51 Druhá časť preto musí byť zamietnutá.

O tretej časti založenej na nesprávnom posúdení v súvislosti s konštatovaní o protichodných a zmätočných informáciách

52 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006, keď usúdila, že používanie dotknutých zdravotných tvrdení by spotrebiteľom poskytlo protichodné a zmätočné informácie. Na rozdiel od tvrdenia Komisie však dotknuté zdravotné tvrdenia nepodporujú konzumáciu cukru. Opisujú len účinky glukózy v rámci športových fyzických aktivít. V troch z piatich dotknutých zdravotných tvrdení sa ako cieľová skupina obyvateľstva výslovne uvádzajú muži a ženy v dobrej kondícii. Konzumácia cukru má pre nich iný význam ako napríklad pre iné skupiny osobitne citlivých spotrebiteľov. Podľa žalobkyne jednoduché odporúčanie príslušných orgánov smerujúce k zníženiu konzumácie cukru nijako nemení skutočnosť, že glukóza má priaznivé účinky na zdravie, tak ako sú uvedené v dotknutých zdravotných tvrdeniach, bez ohľadu na to, že podľa uvedených orgánov niektoré osoby konzumujú príliš veľa cukru. Okrem toho je žalobkyňa prítomná na trhu už sedem desaťročí a priaznivý účinok jej výrobkov na zdravie sa všeobecne uznáva. Spotrebitelia nepochopia zmysel dotknutých zdravotných tvrdení nesprávne a ani sa pre ne nezačnú správať potenciálne nežiaduco, teda nezačnú v neprimeranej miere konzumovať cukor. Podľa žalobkyne priemerný spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný, vie, že netreba konzumovať priveľa cukru. Ak by sa dodržiavala logika Komisie, nemala táto inštitúcia povoliť ani dve ďalšie tvrdenia týkajúce sa nápojov s obsahom glukózy.

53 Je potrebné pripomenúť, že Komisia v odôvodnení 14 napadnutého nariadenia konštatovala, že používanie dotknutých zdravotných tvrdení by spotrebiteľom poskytlo protichodné a zmätočné informácie, pretože by ich nabádalo k spotrebe cukrov napriek tomu, že vnútroštátne i medzinárodné úrady na základe všeobecne uznávaných vedeckých odporúčaní spotrebiteľov informujú, že ich príjem by sa mal obmedziť.

54 Argumentácia žalobkyne nepreukazuje, že by takáto úvaha bola nesprávna.

55 Po prvé sa totiž Komisia nedopustila nijakej chyby, keď dospela k záveru, že použitie dotknutých zdravotných tvrdení by podporilo konzumáciu cukru. Je potrebné poukázať na to, že nariadenie č. 1924/2006 sa v zmysle svojho článku 1 ods. 2 vzťahuje na výživové a zdravotné tvrdenia pri komunikácii komerčného charakteru uvádzané na označení, pri prezentácii a v reklame potravín, ktoré sa v takejto podobe dostávajú ku konečnému spotrebiteľovi. Ako sa konštatuje v odôvodnení 10 nariadenia č. 1924/2006, potraviny, ktoré sú propagované prostredníctvom tvrdení, môžu spotrebitelia vnímať ako potraviny s výživovými, fyziologickými alebo inými zdravotnými výhodami v porovnaní s podobnými alebo inými výrobkami, do ktorých sa takéto živiny a iné látky nepridávajú. Spotrebiteľov to môže viesť k výberu, ktorý priamo ovplyvní ich celkový príjem jednotlivých živín alebo iných látok spôsobom, ktorý by odporoval vedeckým odporúčaniam v danej oblasti (rozsudok zo 6. septembra 2012, Deutsches Weintor, C-544/10, Zb., EU:C:2012:526, bod 37). Ako vyplýva z odôvodnenia 19 nariadenia č. 1924/2006, výživové a zdravotné tvrdenia majú pozitívny účinok na vnímanie potravín. Keďže používanie dotknutých zdravotných tvrdení prevádzkovateľom potravinárskeho podniku môže dať jeho výrobkom pozitívny význam, keď prezentujú výhodu alebo vytvárajú pozitívny obraz, nemožno z toho vyvodiť, že takéto používanie nepodporí konzumáciu uvedených výrobkov, ktoré podľa vedeckého stanoviska EFSA (pozri body 7 a 8 vyššie) musia byť významným zdrojom glukózy, aby mohli byť uvedenými tvrdeniami označené.

56 Pokiaľ ide v tejto súvislosti o tvrdenie žalobkyne, že roky používala osobitné zdravotné vyhlásenia o glukóze, pričom to nemalo významnejší vplyv na jej obrat, je potrebné poukázať na to, že toto tvrdenie nemá oporu v nijakom dôkaze. Okrem toho, ako tvrdí Komisia, skutočnosť, že trhové podiely žalobkyne sa podľa jej vlastných tvrdení plynulo rozvíjali, skôr podporuje záver, že vyhlásenia žalobkyne o účinku glukózy mohli mať účinok na predaj jej výrobkov na báze glukózy.

57 Nemožno prijať ani tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého je na účely posúdenia dotknutých zdravotných tvrdení podstatná cieľová skupina, keďže tri z piatich tvrdení ako cieľovú skupinu výslovne uvádzajú mužov a ženy v dobrej kondícii. Z vedeckých odporúčaní EFSA týkajúcich sa troch dotknutých žiadostí totiž vyplýva, že údajné účinky sa bez rozdielu vzťahovali na účasť glukózy na energetickom metabolizme všetkých fyzicky aktívnych ľudských bytostí. Podľa týchto odporúčaní je energetický metabolizmus nevyhnutný pre všetky telesné funkcie a fyzické aktivity, vrátane fyzického cvičenia a normálnej činnosti svalstva. Dotknuté zdravotné tvrdenia sa teda môžu použiť na výrobky na báze glukózy určené širokej verejnosti, a to tým viac, že už bolo konštatované, že zdravotné tvrdenia povolené Komisiou môže v zmysle článku 17 ods. 5 nariadenia č. 1924/2006 používať každý prevádzkovateľ potravinárskeho podniku (pozri bod 50 vyššie).

58 Po druhé z preskúmania druhej časti tohto žalobného dôvodu (pozri body 36 až 51 vyššie) vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že Komisia v odôvodnení 14 napadnutého nariadenia nesprávne konštatovala, že vnútroštátne i medzinárodné úrady na základe všeobecne uznávaných vedeckých odporúčaní radia obmedziť konzumáciu cukru, a preto používanie zdravotného tvrdenia nabádajúceho k spotrebe cukrov je v rozpore so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia. Z toho vyplýva, že Komisia sa nedopustila chyby, keď konštatovala, že používanie dotknutých zdravotných tvrdení, ktoré by nabádali ku konzumácii cukrov napriek tomu, že to je v rozpore so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia, by spotrebiteľom poskytlo protichodné a zmätočné informácie. Platí to tým viac, že podľa vedeckých stanovísk EFSA musia byť dotknuté výrobky významným zdrojom glukózy, aby mohli byť takými zdravotnými tvrdeniami označené (pozri bod 55 vyššie). V tejto súvislosti je tiež potrebné pripomenúť, že podľa článku 5 ods. 1 písm. b) bodu i) nariadenia (ES) č. 1924/2006 sa používanie

výživových a zdravotných tvrdení povoľuje len vtedy, ak živina alebo iná látka, na ktorú sa tvrdenie vzťahuje, je v konečnom výrobku obsiahnutá vo významnom množstve, tak ako je vymedzené v právnych predpisoch Únie, alebo ak takéto predpisy neexistujú, v množstve, ktoré vyvoláva uvádzaný výživový alebo fyziologický účinok potvrdený všeobecne uznávanými vedeckými dôkazmi.

59 V tejto súvislosti je potrebné zamietnuť aj argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej by priemerný spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný, nekonzumoval viac cukru z dôvodu zdravotných tvrdení, pretože vie, že priveľa cukru netreba konzumovať.

60 Aj keby to tak bolo, neznamenalo by to, že informácie vyplývajúce z dotknutých zdravotných tvrdení by stratili svoju protichodnú a zmätočnú povahu, ako je opísaná v bode 58 vyššie. Na druhej strane je nepochybne pravda, ako tvrdí žalobkyňa, že podľa článku 9 ods. 1 písm. l) a podľa článku 30 ods. 1 prvého pododseku písm. b) nariadenia č. 1169/2011 musia potraviny obsahovať označenie výživovej hodnoty, ktoré musí zahŕňať najmä údaj o množstve cukru, a že podľa článku 32 ods. 4 tohto nariadenia sa množstvo cukru môže vyjadriť aj ako percentuálny podiel referenčných príjmov uvedených v prílohe XIII časti B tohto nariadenia, v ktorej sa ako množstvo cukru uvádza 90 gramov pre dospelú osobu (8 400 kJ/2 000 kcal). Ako však pripúšťa žalobkyňa, nie všetky potraviny musia obsahovať označenie výživovej hodnoty. Vynechanie takého označenia v súvislosti s niektorými potravinami je upravené najmä v článku 16 nariadenia č. 1169/2011. Okrem toho podľa článku 32 ods. 2 a 4 tohto nariadenia nie je povinné vyjadriť množstvo cukru ako percentuálny podiel referenčných príjmov; môže byť vyjadrené aj na 100 g. Aj keby priemerný spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný a na ktorého je potrebné odkazovať (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júna 2015, Teekanne, C-195/14, Zb., EU:C:2015:361, bod 36 a citovanú judikatúru), vedel, že netreba konzumovať priveľa cukru, dotknuté zdravotné tvrdenia by ho mohli viesť k jeho vyššej konzumácii, čo platí tým viac, že podľa vedeckých stanovísk EFSA musia byť predmetné výrobky významným zdrojom glukózy, aby mohli byť takými zdravotnými tvrdeniami označené (pozri body 55 a 58). Okrem toho, pokiaľ ide o výrobky žalobkyne, je potrebné konštatovať, že konzumácia balenia Klasickej kocky, ktorá je zložená z ôsmich pastiliek a má jednotnú hmotnosť 48 gramov (pozri bod 1 vyššie), pokrýva viac ako polovicu množstva cukru stanoveného ako referenčný príjem v prílohe XIII časti B nariadenia č. 1169/2011 pre dospelú osobu.

61 Po tretie vzhľadom na to, že žalobkyňa odkazuje na povolenie dvoch ďalších tvrdení týkajúcich sa nápojov s obsahom glukózy, jej argumentácia sa v podstate týka údajného porušenia zásady rovnosti zaobchádzania, a preto sa preskúma v rámci tretieho žalobného dôvodu (pozri body 113 a 114 nižšie).

62 Tretia časť preto musí byť zamietnutá.

O štvrtej časti založenej na nesprávnom úsudku, že dotknuté zdravotné tvrdenia sú nejednoznačné alebo zavádzajúce

63 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006, keď dospela k úsudku, že dotknuté zdravotné tvrdenia sú nejednoznačné alebo zavádzajúce v zmysle článku 3 druhého odseku písm. a) nariadenia č. 1924/2006. Toto ustanovenie má za cieľ zabrániť tomu, aby boli spotrebitelia obeťami zavádzajúcich zdravotných tvrdení. Pri uplatnení tohto ustanovenia je potrebné odpovedať na jedinú otázku, a to, či konkrétny odkaz na zdravie v dotknutom zdravotnom tvrdení predstavuje vo vzťahu k spotrebiteľom zavádzanie. Údajná protichodnosť, na ktorú poukazuje Komisia, preto nie je v kontexte uplatnenia článku 3 druhého odseku písm. a) nariadenia č. 1924/2006 relevantná. Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že nie je povinná upozorňovať na odporúčania príslušných orgánov, ktoré nepozná. Neuvedenie odporúčania preto nemôže znamenať zavádzanie.

64 Je potrebné pripomenúť, že v odôvodnení 14 napadnutého nariadenia Komisia konštatovala, že zdravotné tvrdenie nabádajúce k spotrebe cukrov, ktorých príjem by sa mal obmedziť v zmysle toho, čo odporúčajú vnútroštátne i medzinárodné úrady na základe všeobecne uznávaných vedeckých odporúčaní, nie je v súlade s článkom 3 druhým odsekom písm. a) nariadenia č. 1924/2006, ktorý vyžaduje, aby zdravotné tvrdenia neboli nejednoznačné a zavádzajúce.

65 Podľa článku 3 druhého odseku písm. a) nariadenia č. 1924/2006 nachádzajúceho sa v kapitole II tohto nariadenia týkajúcej sa všeobecných zásad výživové a zdravotné tvrdenia nesmú byť nepravdivé, nejednoznačné alebo zavádzajúce, pričom nie je dotknutá smernica 2000/13/ES Európskeho parlamentu a Rady z 20. marca 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa označovania, prezentácie a reklamy potravín (Ú. v. ES L 109, s. 29; Mim. vyd. 15/005, s. 75) a smernica Rady 84/450/EHS z 10. septembra 1984 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa klamlivej reklamy (Ú. v. ES L 250, s. 17; Mim. vyd. 15/001, s. 227).

66 Pokiaľ ide o výklad výrazov „nejednoznačné alebo zavádzajúce“ v zmysle článku 3 druhého odseku písm. a) nariadenia č. 1924/2006, Súdny dvor už rozhodol, že nejednoznačné alebo dokonca zavádzajúce je tvrdenie týkajúce sa alkoholického nápoja, ktoré by sa síce mohlo považovať samo osebe za vecne pravdivé, ale je neúplné a vyzdvihuje len určitú vlastnosť dotknutého výrobku, pričom prechádza mlčaním nevyhnutné nebezpečenstvá spojené s konzumáciou tohto výrobku (rozsudok Deutsches Weintor, už citovaný v bode 55 vyššie, EU:C:2012:526, body 50 až 52). Ako vyplýva z odôvodnenia 16 nariadenia č. 1924/2006, pri hľadaní odpovede na otázku, či je tvrdenie zavádzajúce alebo nie, je potrebné sa zamerať na predpokladané očakávania, ktoré v súvislosti s týmto označením má priemerný spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný (pozri v tomto zmysle rozsudok Teekanne, už citovaný v bode 60 vyššie, EU:C:2015:361, bod 36 a citovanú judikatúru).

67 V prejednávanej veci je nepochybné, že dotknuté zdravotné tvrdenia správne opisujú priaznivý účinok na energetický metabolizmus, tak ako to konštatovala Komisia v odôvodnení 14 napadnutého nariadenia. Z preskúmania druhej časti tohto žalobného dôvodu (pozri body 36 až 51 vyššie) však vyplýva, že žalobkyni sa nepodarilo preukázať, že Komisia sa mýlila, keď konštatovala, že vnútroštátne i medzinárodné orgány na základe všeobecne uznávaných vedeckých odporúčaní radia obmedziť konzumáciu cukru, a preto používanie takéhoto zdravotného tvrdenia nabádajúceho k spotrebe cukrov nie je v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia. Okrem toho už bolo uvedené (pozri bod 60 vyššie), že dotknuté zdravotné tvrdenia by mohli nabádať priemerného spotrebiteľa, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný, aby konzumoval viac cukru napriek tomu, že na základe všeobecne uznávaných vedeckých odporúčaní sa odporúča jeho konzumáciu obmedziť.

68 Dotknuté zdravotné tvrdenia totiž vyzdvihujú určitú vlastnosť, ktorá môže zlepšiť energetický metabolizmus, ale prechádza mlčaním skutočnosť, že nezávisle od dobrého fungovania energetického metabolizmu nie sú nijako odvrátené ani obmedzené nebezpečenstvá spojené s konzumáciou väčšieho množstva cukru. Tým, že dotknuté zdravotné tvrdenia vyzdvihujú len priaznivé účinky na energetický metabolizmus, môžu nabádať ku konzumácii cukru a v konečnom dôsledku zvýšiť riziká pre zdravie spotrebiteľov, ktoré sú nevyhnutne spojené s nadmernou konzumáciou cukru. Vzhľadom na uvedené je potrebné dospieť k záveru, že dotknuté zdravotné tvrdenia sú neúplné, a preto nejednoznačné a zavádzajúce, a to aj v prípade, že uvedené informácie sú pravdivé (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mischo vo veci Gut Springenheide a Tusky, C-210/96, Zb., EU:C:1998:102, body 86 až 90, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jääskinen vo veci Neptune Distribution, C-157/14, Zb., EU:C:2015:460, bod 52).

69 Je pravda, že v rozsudku Deutsches Weintor, už citovanom v bode 55 vyššie (EU:C:2012:526, body 50 až 52), Súdny dvor preskúmal nejednoznačnú a zavádzajúcu povahu zdravotného tvrdenia súvisiaceho s alkoholickým nápojom, ktorého samotná konzumácia prináša nevyhnutné riziká pre každého, kým konzumácia istého množstva cukru nemôže znamenať pre každú jednu osobu riziko. Ako už bolo

konštatované (pozri bod 44 vyššie), glukóza má význam pre ľudskú výživu. Je však potrebné pripomenúť, že ak by boli zdravotné tvrdenia povolené, mohol by ich podľa podmienok, ktoré sa na ne vzťahujú, používať každý prevádzkovateľ potravinárskeho podniku, ak by ich používanie nebolo obmedzené v zmysle ustanovení článku 21 nariadenia č. 1924/2006 o ochrane údajov (pozri bod 50 vyššie). Ako vyplýva z vedeckých stanovísk EFSA týkajúcich sa dotknutých žiadostí, údajné účinky sa bez rozdielu vzťahujú na účasť glukózy na energetickom metabolizme všetkých fyzicky aktívnych ľudských bytostí (pozri bod 57 vyššie). V prípade troch z piatich zdravotných tvrdení, o ktoré žiada žalobkyňa, síce pozostáva cieľová skupina obyvateľstva z aktívnych mužov a žien v dobrom zdravotnom stave a v dobrej kondícii (pozri bod 3 vyššie), zdravotné tvrdenia týkajúce sa glukózy však možno použiť aj pre výrobky na báze glukózy, ktoré sú určené širokej verejnosti. V rámci preskúmania nejednoznačnej a zavádzajúcej povahy dotknutých zdravotných tvrdení je preto potrebné sa zamerať na priemerného spotrebiteľa, tak ako to vyplýva z odôvodnenia 16 nariadenia č. 1924/2006. Keďže priemerný spotrebiteľ má na základe všeobecne prijatých zásad výživy a zdravia obmedziť konzumáciu cukru, Komisia sa nedopustila nijakej chyby, keď konštatovala, že dotknuté zdravotné tvrdenia, ktoré vyzdvihujú len priaznivé účinky na energetický metabolizmus, pričom prechádzajú mlčaním nevyhnutné nebezpečenstvá spojené s vyššou konzumáciou cukru, sú nejednoznačné a zavádzajúce.

70 Okrem toho je pre úplnosť nutné konštatovať, že vo svetle konštatovaní normotvorcu uvedených v odôvodnení 10 nariadenia č. 1924/2006 (pozri bod 55 vyššie) môže použitie dotknutých zdravotných tvrdení viesť príslušného spotrebiteľa k názoru, že príčinná súvislosť existuje výhradne medzi konzumáciou glukózy a dobrým fungovaním energetického metabolizmu, hoci takáto súvislosť existuje aj medzi inými sacharidmi a dobrým fungovaním energetického metabolizmu.

71 Napokon, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého nepoznala odporúčania vnútroštátnych i medzinárodných úradov týkajúcich sa zníženia konzumácie cukru na základe všeobecne uznávaných vedeckých odporúčaní, je potrebné poukázať na to, že otázka, či žalobkyňa poznala dotknuté odporúčania, nehrá na účely konštatovania, že dotknuté zdravotné tvrdenia sú nejednoznačné a zavádzajúce, nijakú úlohu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. septembra 2009, Severi, C-446/07, Zb., EU:C:2009:530, bod 62). Ako už bolo konštatované (pozri bod 66 vyššie), je potrebné sa zamerať na predpokladané očakávania, ktoré v súvislosti s dotknutým označením má priemerný spotrebiteľ, ktorý je riadne informovaný a primerane pozorný a obozretný. Zistenie zavádzajúcej povahy v zmysle článku 3 druhého odseku písm. a) nariadenia (ES) č. 1924/2006 nezávisí od otázky, či si žalobkyňa pri svojom konaní bola takejto povahy vedomá, alebo či dokonca konala úmyselne.

72 Štvrtá časť preto musí byť zamietnutá.

O piatej časti založenej na nepreskúmaní určitých podmienok použitia alebo ďalších informácií či upozornení

73 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila článok 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006, keď nesplnila svoju povinnosť overiť, či dotknuté zdravotné tvrdenia mohli byť povolené za určitých podmienok použitia alebo na základe uvedenia ďalších informácií či upozornení. Z napadnutého nariadenia nevyplýva, ktoré určité podmienky použitia mohli byť zohľadnené, ani ktoré informácie či upozornenia mohli zmierniť nejasnosť odkazu pre spotrebiteľa. Podľa žalobkyne by pridanie povinného údaja, ktorý by upozorňoval na odporúčania medzinárodných úradov o obmedzení alebo sledovaní konzumácie cukru bolo dostatočné na to, aby sa zamedzilo zavádzaniu spotrebiteľa, pričom by to bolo v súlade so zásadou proporcionality. Tak ako v prípade iných zdravotných tvrdení Komisia tiež mohla žiadať, aby žalobkyňa pridala informáciu, že zvýšená konzumácia cukru môže ohroziť zdravie, a zabránila tak údajnému riziku nejasnosti.

74 Po prvé nie je možné prijať argumentáciu, podľa ktorej si Komisia nesplnila svoju povinnosť overiť, či zdravotné tvrdenia mohli byť povolené za určitých podmienok použitia alebo na základe uvedenia ďalších informácií či upozornení. Komisia totiž v odôvodnení 14 napadnutého nariadenia uviedla, že

dokonca ani skutočnosť, že by sa príslušné zdravotné tvrdenie povolilo za určitých podmienok použitia a/alebo na základe uvedenia ďalších informácií či upozornení, by nedokázala zamedziť zavádzaniu spotrebiteľa, a preto by sa tieto tvrdenia nemohli povoliť. Z toho vyplýva, že Komisia preskúmala možnosť povoliť dotknuté zdravotné tvrdenia za určitých podmienok použitia alebo na základe uvedenia ďalších informácií či upozornení.

75 Pokiaľ ide v tejto súvislosti o tvrdenie žalobkyne, že napadnuté nariadenie neumožňuje zistiť ani to, ktoré určité podmienky použitia by mohli byť zohľadnené, ani to, ktoré ďalšie informácie či upozornenia by mohli zamedziť zavádzaniu spotrebiteľa, postačí poukázať na to, že z právneho hľadiska z odôvodnenia 14 napadnutého nariadenia vyplýva dostatočne jasne, že podľa Komisie nebolo možné formulovať určité podmienky použitia alebo ďalšie informácie či upozornenia tak, aby sa dalo v dostatočnej miere zabrániť uvedeniu spotrebiteľa do omylu.

76 Po druhé argumentácia žalobkyne, podľa ktorej Komisia nesprávne usúdila, že dotknuté zdravotné tvrdenia nemohli byť povolené za určitých podmienok použitia a/alebo na základe uvedenia ďalších informácií či upozornení, sa v podstate týka dodržania zásady proporcionality, a preto bude preskúmaná v rámci druhého žalobného dôvodu (pozri body 87 až 91 nižšie). V súvislosti s tvrdením žalobkyne, že Komisia v mnohých prípadoch stanovila, že povolenie zdravotných tvrdení týkajúcich sa potravín bude podliehať istým podmienkam vo forme povinných upozornení, je potrebné uviesť, že Komisia to nespochybňuje, avšak toto tvrdenie nie je nijako relevantné, pokiaľ ide o preskúmanie otázky, či Komisia dospela k nesprávnemu úsudku, že dotknuté zdravotné tvrdenia týkajúce sa práve glukózy nemohli byť povolené za určitých podmienok použitia a/alebo na základe uvedenia ďalších informácií či upozornení.

77 Vzhľadom na vyššie uvedené sa piata časť, a teda aj prvý žalobný dôvod ako celok musí zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

78 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia prijatím napadnutého nariadenia porušila zásadu proporcionality. Podľa žalobkyne rozhodnutie o zamietnutí povolenia nebolo primerané a ani nevyhnutné na účely dosiahnutia cieľa sledovaného nariadením č. 1924/2006, a síce zaručiť používanie zdravotných tvrdení, ktoré sa opierajú o dostatočný vedecký základ. V prípade absolútneho zákazu reklamy je potrebné vykonať prísne preskúmanie proporcionality pri zohľadnení skutočnosti, že nariadenie č. 1924/2006 predpokladá zamietnutie žiadostí z nevedeckých dôvodov len výnimočne a z pevne stanovených dôvodov. Pravidlom je súlad rozhodnutia o povolení s výsledkom postupu vedeckého preskúmania, ktorý je mimoriadne dlhý a nákladný. Podľa žalobkyne mali byť dotknuté zdravotné tvrdenia povolené aspoň tak, že by boli sprevádzané obmedzujúcimi podmienkami alebo menej prísnymi údajmi. Okrem toho Komisia mohla v rámci svojej voľnej úvahy zmeniť alebo doplniť formuláciu požadovaných zdravotných tvrdení tak, že by bol zachovaný ich obsah, ale údajné zavádzanie by bolo odstránené. Navyše žalobkyňa tvrdí, že boli porušené jej práva stanovené v článkoch 6 a 16 Charty základných práv Európskej únie. Uvádza, že rozhodnutie o zamietnutí povolenia je aj v rozpore s cieľom nariadenia č. 1924/2006, podľa ktorého sa má ochrana spotrebiteľov proti zavádzajúcim tvrdeniam zabezpečiť výhradným používaním dostatočne vedecky odôvodnených zdravotných tvrdení. Napokon je podľa žalobkyne rozhodnutie Komisie neprimerané, pretože bráni tomu, aby boli spotrebiteľom sprostredkované vecne nespochybniteľné informácie.

79 Je potrebné pripomenúť, že zásada proporcionality vyžaduje, aby akty Únie neprekračovali hranice toho, čo je primerané a nevyhnutné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom ak sa ponúka výber medzi viacerými vhodnými opatreniami, je potrebné prikloniť sa k najmenej obmedzujúcemu, pričom spôsobené zásahy nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (pozri rozsudok z 9. marca 2006, Zuid-Hollandse Milieufederatie a Natuur en Milieu, C-174/05, Zb., EU:C:2006:170, bod 28 a citovanú judikatúru).

80 V prvom rade, pokiaľ ide o súdne preskúmanie podmienok stanovených v predchádzajúcom bode, je potrebné pripomenúť, že podľa článku 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006 Komisia mala rozhodovať o žiadostiach žalobkyne tak, že okrem stanoviska EFSA mala prihliadnuť na všetky príslušné ustanovenia práva Únie, ako aj na ostatné legitímne faktory, ktoré sú relevantné pre posudzovanú otázku. Ako už bolo konštatované (pozri bod 30 vyššie), je potrebné uznať, že Komisia disponuje v oblasti, ktorá predpokladá z jej strany prijatie politických, hospodárskych a sociálnych rozhodnutí a v rámci ktorej sa od nej vyžaduje vykonanie komplexného posúdenia, širokou mierou voľnej úvahy. Zákonnosť opatrenia prijatého v tejto oblasti môže ovplyvniť len zjavne neprimeraná povaha tohto opatrenia vo vzťahu k cieľu, ktorý príslušná inštitúcia sleduje (pozri v tomto zmysle rozsudky Alliance for Natural Health a i., už citovaný v bode 30 vyššie, EU:C:2005:449, bod 52 a citovanú judikatúru, a Health Food Manufacturers' Association a i./Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, EU:T:2015:375, bod 65 a citovanú judikatúru).

81 Z judikatúry tiež vyplýva, že miera voľnej úvahy príslušných orgánov, ktorá sa týka stanovenia rovnováhy medzi slobodou prejavu a cieľom ochrany zdravia, môže byť odlišná pre každý z cieľov, ktoré odôvodňujú obmedzenie tohto práva a podľa povahy predmetných činností (rozsudok z 12. decembra 2006, Nemecko/Parlament a Rada, C-380/03, Zb., EU:C:2006:772, bod 155; pozri tiež rozsudok z 2. apríla 2009, Damgaard, C-421/07, Zb., EU:C:2009:222, bod 27 a citovaná judikatúra). Podľa tejto judikatúry je tiež potrebné uznať Komisii širokú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide konkrétne o komerčné využitie slobody prejavu, najmä v súvislosti s odkazmi reklamnej povahy (pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jääskinen vo veci Neptune Distribution, už citovanej v bode 68 vyššie, EU:C:2015:460, bod 55).

82 Pokiaľ ide v tejto súvislosti o argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej je potrebné v prípade absolútneho zákazu reklamy vykonať prísne preskúmanie proporcionality, je nepochybne pravda, že podľa článku 10 ods. 1 nariadenia č. 1924/2006 sú zdravotné tvrdenia povolené len vtedy, ak sú v súlade jednak so všeobecnými požiadavkami uvedenými v kapitole II tohto nariadenia a jednak s osobitnými požiadavkami uvedenými v kapitole IV tohto nariadenia a ak sú povolené v súlade s týmto nariadením, pričom sú zahrnuté do zoznamu povolených tvrdení ustanovených v článkoch 13 a 14 rovnakého nariadenia. V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa však zavedenie zásady zákazu týchto zdravotných tvrdení nariadením č. 1924/2006, sprevádzané možnosťou povoliť ich, nepredstavuje absolútny zákaz reklamy. Okrem toho už existujú zdravotné tvrdenia, ktoré žalobkyňa môže použiť. Najmä nariadenie Komisie (EÚ) č. 432/2012 zo 16. mája 2012 o povolení určitých zdravotných tvrdení o iných potravinách, ako sú tie, ktoré odkazujú na zníženie rizika ochorenia a na vývoj a zdravie detí (Ú. v. EÚ L 136, s. 1), zmenené a doplnené nariadením Komisie (EÚ) 2015/7 zo 6. januára 2015 (Ú. v. EÚ L 3, s. 3), uvádza povolené zdravotné tvrdenia týkajúce sa roztokov elektrolytov so sacharidmi, ako aj skutočnosti, že sacharidy prispievajú k obnove normálnej funkcie svalov po intenzívnom fyzickom cvičení.

83 Pokiaľ ide v tomto kontexte o odkaz žalobkyne na článok 2 ods. 1 písm. b) smernice 2000/13 a na rozsudok z 15. júla 2004, Douwe Egberts (C-239/02, Zb., EU:C:2004:445), je potrebné poukázať na to, že v bode 36 tohto rozsudku Súdny dvor konštatoval, že článok 2 ods. 1 písm. a) a b) smernice 2000/13 zakazuje všetky vyhlásenia vzťahujúce sa na ľudské choroby bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú spôsobilé klamať spotrebiteľa, ako aj vyhlásenia, ktoré hoci neobsahujú žiaden odkaz na choroby, ale odkazujú skôr na zdravie, sa ukázali ako klamlivé. Súdny dvor tiež v už citovanom rozsudku Douwe Egberts (EU:C:2004:445, bod 43) rozhodol, že úplný zákaz uvádzať pri označovaní potravín isté údaje vzťahujúce sa na chudnutie alebo na lekárske odporúčania bez toho, aby sa prípad od prípadu skúmalo, či sú takéto údaje spôsobilé klamať kupujúceho, by znamenal, že potraviny označené takýmito údajmi by nemohli byť predmetom obchodovania v členskom štáte, dokonca ani v prípade, ak by takéto údaje neboli klamlivé. Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci bolo správne konštatované, že dotknuté zdravotné tvrdenia sú nejednoznačné a zavádzajúce, neumožňuje tvrdenie žalobkyne týkajúce sa článku 2 ods. 1 písm. b) smernice 2000/13 a rozsudku Douwe Egberts (EU:C:2004:445) dospieť k záveru, že bolo potrebné pristúpiť k rozsiahlejšiemu preskúmaniu proporcionality, ako bolo preskúmanie uvedené v bode 80 vyššie.

84 Okrem toho, aj keď je pravda, že na rozdiel od tvrdenia žalobkyne podľa odôvodnenia 17 nariadenia č. 1924/2006 je vedecké odôvodnenie hlavným aspektom, na ktorý sa prihliada pri používaní výživových a zdravotných tvrdení, rovnaké nariadenie upravuje zamietnutie žiadostí z nevedeckých dôvodov len zriedka a výnimočne, ako to vyplýva najmä z článku 18 ods. 4 tohto nariadenia. Už totiž bolo konštatované (pozri bod 25 vyššie), že z uvedeného ustanovenia vyplýva, že Komisia musí pri rozhodovaní o žiadosti týkajúcej sa zdravotného tvrdenia zohľadniť tri prvky, po prvé vedecké zhodnotenie nachádzajúce sa v stanovisku EFSA, po druhé všetky príslušné ustanovenia právnej úpravy Únie a po tretie ostatné legitímne faktory, ktoré sú relevantné pre posudzovanú otázku.

85 V druhom rade, pokiaľ ide o ciele, ktoré sleduje napadnuté nariadenie, je potrebné konštatovať, že jeho právnym základom je článok 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006. Z článku 1 ods. 1 a z odôvodnení 1 a 36 nariadenia č. 1924/2006 vyplýva, že jeho cieľom je zabezpečiť efektívne fungovanie vnútorného trhu, pokiaľ ide o zdravotné a výživové tvrdenia pri poskytnutí vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa. Ako vyplýva z odôvodnení 1 a 18 nariadenia č. 1924/2006, ochrana zdravia patrí medzi jeho základné ciele (rozsudok Deutsches Weintor, už citovaný v bode 55 vyššie, EU:C:2012:526, bod 45). Podľa odôvodnenia 9 tohto nariadenia zásady, ktoré stanovuje, by mali zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa, poskytnúť mu potrebné informácie pre jeho výber na základe úplného poznania faktov a vytvárať rovnaké podmienky pre hospodársku súťaž v potravinárskom priemysle. Odôvodnenie 16 nariadenia č. 1924/2006 stanovuje, že je dôležité, aby spotrebiteľ tvrdeniam o potravinách rozumel, a že je vhodné všetkých spotrebiteľov chrániť pred tvrdeniami, ktoré sú klamlivé. V tomto kontexte Komisia odmietla povoliť dotknuté zdravotné tvrdenia práve s cieľom chrániť spotrebiteľov pred nejednoznačnými alebo zavádzajúcimi tvrdeniami, tak ako to vyplýva z odôvodnenia 14 napadnutého nariadenia.

86 V treťom rade je potrebné poukázať na to, že žalobkyňa svojou argumentáciou nepreukázala, že napadnuté nariadenie je vzhľadom na tieto ciele zjavne neprimerané.

87 Po prvé je totiž v súvislosti s argumentáciou žalobkyne, podľa ktorej mali byť dotknuté zdravotné tvrdenia povolené aspoň tak, že by boli sprevádzané obmedzujúcimi podmienkami alebo menej prísnymi údajmi, potrebné uviesť, že žalobkyni sa nepodarilo preukázať, že Komisia v odôvodnení 14 napadnutého nariadenia nesprávne usúdila, že to nie je možné, pretože odkaz vyplývajúci z dotknutých zdravotných tvrdení by tak pre spotrebiteľa nebol menej zavádzajúci a že tieto tvrdenia preto netreba povoliť. Ako uvádza Komisia, povolenie dotknutých zdravotných tvrdení nabádajúcich ku konzumácii cukru by v spojení s povinným údajom vyzývajúcim v podstate na obmedzenie konzumácie cukru alebo na sledovanie množstva prijatého cukru poskytlo spotrebiteľom protichodné a zmätočné informácie. Uvedenie maximálnych kvantitatívnych hodnôt alebo upozornení na výrobkoch, ktoré sú významným zdrojom cukru, pričom uvedený výrobok by bol zároveň označený zdravotným tvrdením vytvárajúcim pozitívny obraz tohto výrobku a spotrebitelia by ho preto vnímali ako výrobok s výživovými, fyziologickými alebo inými zdravotnými výhodami, by bolo ako také rozporuplné a nemohlo by zabezpečiť dodržanie všeobecne prijatých zásad výživy a zdravia zameraných na obmedzenie konzumácie cukru.

88 Pokiaľ ide konkrétne o argument žalobkyne, podľa ktorého je úlohou Komisie, aby preukázala, že v prejednávanej veci nemôže nijaká podmienka, údaj alebo upozornenie zabezpečiť dostatočnú ochranu spotrebiteľov, je potrebné navyše poukázať na to, že podľa článku 18 ods. 2 tretej vety nariadenia č. 1924/2006 v spojení s článkom 15 ods. 3 písm. f) tohto nariadenia žalobkyňa mohla do svojich žiadostí zahrnúť osobitné podmienky použitia, ale neurobila to.

89 Po druhé nemožno prijať ani argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa judikatúry Súdneho dvora (rozsudky z 24. novembra 1993, Keck a Mithouard, C-267/91 a C-268/91, Zb., EU:C:1993:905; z 9. februára 1999, van der Laan, C-383/97, Zb., EU:C:1999:64, a Douwe Egberts, už citovaný v bode 83 vyššie, EU:C:2004:445), v zmysle ktorej v prípade vnútroštátneho zákazu reklamy môže byť ochrana spotrebiteľov dostatočne zabezpečená vhodnou povinnosťou označenia, ako je napríklad etiketa zaručujúca transparentnosť ponúk pre spotrebiteľov.

90 Táto judikatúra sa totiž týka neharmonizovaných vnútroštátnych opatrení. V prejednávanej veci je pritom potrebné pripomenúť, že právnym základom napadnutého nariadenia je článok 18 ods. 4 nariadenia č. 1924/2006. Toto nariadenie je zas založené na článku 95 ES, podľa ktorého normotvorca prijíma opatrenia na aproximáciu ustanovení zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré smerujú k vytváraniu a fungovaniu vnútorného trhu. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že podľa článku 168 ods. 1 prvého pododseku ZFEÚ sa pri stanovení a uskutočňovaní všetkých politík a činností Únie zabezpečí vysoká úroveň ochrany ľudského zdravia, pričom článok 95 ods. 3 ES, rovnako ako článok 114 ods. 3 ZFEÚ výslovne vyžadujú, aby sa pri harmonizácii zabezpečila vysoká úroveň ochrany zdravia ľudí (pozri rozsudok Alliance for Natural Health a i., už citovaný v bode 30 vyššie, EU:C:2005:449, bod 31 a citovanú judikatúru).

91 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že Komisia mala na základe svojej voľnej úvahy zmeniť znenie návrhu dotknutých zdravotných tvrdení. Podľa nej bolo potrebné zachovať len jadro tvrdenia týkajúceho sa zdravia s ohľadom na jeho vedecký základ. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobkyňa neuvádza nijakú formuláciu znenia dotknutých zdravotných tvrdení, ktoré Komisia mala preskúmať. Okrem toho podľa odôvodnenia 14 napadnutého nariadenia nebol práve základný obsah dotknutých zdravotných tvrdení v súlade so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia. Argumentáciu žalobkyne preto treba odmietnuť.

92 Po štvrté, pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej napadnuté nariadenie zasahuje do slobôd zakotvených v článkoch 6 a 16 Charty základných práv Európskej únie týkajúcich sa práva na slobodu a bezpečnosť a slobody podnikania, treba uviesť, že žalobkyňa sa v rámci tohto žalobného dôvodu obmedzuje len na abstraktné vymenovanie porušení uvedených ustanovení. Porušenie článkov 6 a 16 Charty základných práv však predstavuje samostatný žalobný dôvod, ktorý je nezávislý od prejednávaného dôvodu založeného na porušení zásady proporcionality. Podľa článku 21 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie uplatniteľného na konanie pred Všeobecným súdom podľa článku 53 prvého odseku tohto štatútu a podľa článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 musí každá žaloba okrem iného obsahovať zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Musí v nej byť preto vyjadrené, v čom spočíva žalobný dôvod, o ktorý sa žaloba opiera, pričom iba jeho abstraktné vyjadrenie nezodpovedá požiadavkám Štatútu Súdneho dvora ani rokovacieho poriadku (pozri rozsudok z 30. apríla 2014, Hagenmeyer a Hahn/Komisia, T-17/12, Zb., EU:T:2014:234, bod 99 a citovanú judikatúru). Z toho vyplýva, že argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa porušenia článkov 6 a 16 Charty základných práv treba zamietnuť ako neprípustnú.

93 V každom prípade je potrebné poukázať na to, že aj keď zákaz predmetných zdravotných tvrdení ukladá určité obmedzenia hospodárskej činnosti žalobkyne v jednom konkrétnom aspekte, dodržanie uvedených slobôd je v podstatných aspektoch zabezpečené. Napadnuté nariadenie totiž ani zďaleka nezakazuje výrobu a uvádzanie výrobkov žalobkyne na trh, ani reklamu na tieto výrobky a obmedzuje sa v zmysle článku 1 ods. 2 nariadenia č. 1924/2006 na vytvorenie rámca pre označovanie, prezentáciu a reklamu potravín s cieľom chrániť zdravie verejnosti, čo je cieľ všeobecného záujmu, ktorý môže odôvodňovať obmedzenie základnej slobody (pozri rozsudok Deutsches Weintor, už citovaný v bode 55 vyššie, EU:C:2012:526, bod 49 a citovanú judikatúru). Nepovolenie dotknutých zdravotných tvrdení teda nijako nezasahuje do samotnej podstaty slobôd zakotvených v článkoch 6 a 16 Charty základných práv a musí sa považovať za zlučiteľné s požiadavkou súladu rozličných uplatniteľných základných práv a zavedenia spravodlivej rovnováhy medzi nimi (pozri v tomto zmysle rozsudok Deutsches Weintor, už citovaný v bode 55 vyššie, EU:C:2012:526, body 56 až 59).

94 Po piate, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že zamietnutie jej žiadosti bolo neprimerané, pretože jej bránilo sprostredkovať spotrebiteľom vecne nespochybniteľné informácie o fyzickej a svalovej činnosti, je potrebné pripomenúť, že podľa odôvodnenia 9 nariadenia č. 1924/2006 zásady, ktoré toto nariadenie stanovuje, by mali zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa, poskytnúť mu potrebné informácie pre jeho výber na základe úplného poznania faktov a vytvárať rovnaké podmienky pre hospodársku súťaž v potravinárskom priemysle. Bolo však už konštatované, že z dotknutých zdravotných tvrdení vyplývajú len neúplné informácie, ktoré neumožňujú priemernému spotrebiteľovi, ktorý je riadne

informovaný a primerane pozorný a obozretný, uskutočniť výber na základe úplného poznania faktov a okrem toho, že zdravotné tvrdenie týkajúce sa účinku sacharidov na obnovu normálnej funkcie svalov po intenzívnom fyzickom cvičení už bolo povolené (pozri bod 82 vyššie). Argumentáciu žalobkyne preto treba odmietnuť.

95 Žalobkyňa v replike odkazuje na právo na informácie zakotvené v článku 11 Charty základných práv, pričom v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že na porušenie tohto ustanovenia nepoukázala v žalobe a že žalobný dôvod založený na takomto porušení sa preto musí vzhľadom na to, že jeho predloženie v štádiu repliky nebolo odôvodnené, zamietnuť ako neprípustný v zmysle článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku z 2. mája 1991. Okrem toho možnosť spotrebiteľa získať informácie o účinkoch glukózy nezávisí od použitia zdravotných tvrdení, ktoré sú predmetom tejto žaloby.

96 Po šieste, pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej nepovolenie dotknutých zdravotných tvrdení nebolo primerané, pretože neprispieva k zníženiu konzumácie cukru, už bolo uvedené (bod 55 vyššie), že potraviny, ktoré sú propagované prostredníctvom tvrdení, môžu spotrebitelia vnímať ako potraviny s výživovými, fyziologickými alebo inými zdravotnými výhodami v porovnaní s podobnými alebo inými výrobkami, do ktorých takéto živiny a iné látky neboli pridané. Spotrebiteľov to môže viesť k výberu, ktorý priamo ovplyvní ich celkový príjem jednotlivých živín alebo iných látok spôsobom, ktorý by odporoval vedeckým odporúčaniam v tejto oblasti. Túto argumentáciu preto nemožno prijať.

97 Druhý žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania

98 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia sa tým, že nepovolila dotknuté zdravotné tvrdenia, dopustila porušenia zásady rovnosti zaobchádzania. Podľa žalobkyne už Komisia povolila podobné zdravotné tvrdenia týkajúce sa účinku vitamínov a minerálnych solí na energetický metabolizmus, pričom neboli uvedené maximálne kvantitatívne hodnoty ani upozornenia. Okrem toho Komisia povolila rôzne tvrdenia odkazujúce na potraviny, ktorých nadmerná konzumácia sa neodporúča, ako je napríklad mäso a ryby, fruktóza, laktulóza a polyfenol prítomný v olivovom oleji. Navyše do zoznamu povolených zdravotných tvrdení zahrnula dve zdravotné tvrdenia týkajúce sa roztokov elektrolytov so sacharidmi, ako aj iné tvrdenie týkajúce sa sacharidov. Napokon žalobkyňa tvrdí, že Komisia povolila dve zdravotné tvrdenia súvisiace s glukomananom (konjac mannan), a to napriek tomu, že jeho konzumácia môže spôsobiť dusenie a následnú smrť.

99 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že zásada rovnosti zaobchádzania vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a s rôznymi situáciami rovnako, pokiaľ to nie je objektívne odôvodnené (pozri rozsudky Alliance for Natural Health a i., už citovaný v bode 30 vyššie, EU:C:2005:449, bod 115 a citovanú judikatúru, a Health Food Manufacturers' Association a i./Komisia, už citovaný v bode 30 vyššie, EU:T:2015:375, bod 113 a citovanú judikatúru).

100 V prvom rade, pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa účinku vitamínov a minerálnych solí na energetický metabolizmus, je pravda, ako tvrdí žalobkyňa, že podľa prílohy k nariadeniu č. 432/2012, ktorá obsahuje zoznam povolených zdravotných tvrdení, Komisia povolila zdravotné tvrdenia týkajúce sa skutočnosti, že kyselina pantoténová, biotín, kalcium, meď, železo, jód, magnézium, mangán, niacín, fosfor, riboflavín (vitamín B2), tiamín, vitamín B6, vitamín B12 a vitamín C prispievajú k normálnemu energetickému metabolizmu, pričom nestanovila podmienky používania potravín alebo obmedzenia tohto používania ani nevyžadovala ďalšie informácie či upozornenia.

101 Žalobkyňa však neuvádza, do akej miery je povolenie zdravotných tvrdení týkajúcich sa týchto vitamínov a minerálov porovnateľné s prejednávanom vecou. Samotná skutočnosť, že zdravotné tvrdenie sa v oboch prípadoch týka účinku na normálny energetický metabolizmus, v tejto súvislosti nestačí. Ako tvrdí Komisia, glukóza je živina, ktorá sa líši od vitamínov a minerálov. Kým vyrovnaná

strava poskytuje vitamíny a minerály len v obmedzenej miere, glukóza je svojou povahou základná látka nachádzajúca sa vo veľkom množstve potravín, pričom organizmus ju vstrebáva po rozložení sacharidov. Hoci žalobkyňa tvrdí, že nadmerná konzumácia vitamínov a minerálov môže mať v určitých prípadoch nepriaznivé účinky na zdravie, nijako tieto prípady nespresnila, a teda nepreukázala existenciu situácie, ktorá by bola podobná situácii v prejednávanej veci.

102 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa povolené zdravotné tvrdenia týkajúce sa vitamínov a minerálov používajú aj pre potraviny s obsahom cukru, stačí poukázať na to, že uvedené tvrdenia sa netýkajú účinkov cukru, takže nemožno hovoriť o situácii, ktorá by bola porovnateľná s prejednávanom vecou.

103 V druhom rade, pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa povolenia rôznych tvrdení odkazujúcich na potraviny, ktorých nadmerná konzumácia sa neodporúča, žalobkyňa po prvé tvrdí, že Komisia povolila zdravotné tvrdenie týkajúce sa mäsa a rýb, aj keď existuje všeobecná zhoda, že spotrebitelia v Únii konzumujú priveľa mäsa a že by ho nemali jesť každý deň.

104 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že podľa prílohy nariadenia č. 432/2012 Komisia povolila zdravotné tvrdenie, v zmysle ktorého mäso a ryby prispievajú k lepšiemu vstrebávaniu železa, keď sa konzumujú spolu s ďalšími potravinami, ktoré obsahujú železo. Toto tvrdenie sa môže používať len v prípade potraviny, ktorá obsahuje najmenej 50 g mäsa alebo ryby v jednej kvantifikovanej porcii. Aby mohlo byť toto tvrdenie uvedené, spotrebiteľ musí byť informovaný o tom, že priaznivý účinok sa dosiahne pri konzumácii 50 g mäsa alebo ryby spolu s potravinou alebo potravinami, ktoré obsahujú železo.

105 Žalobkyňa svojou argumentáciou nepreukázala, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania. Žalobkyňa totiž svoje tvrdenie o existencii odporúčaní, z ktorých by vo všeobecnosti vyplývalo, že netreba konzumovať príliš veľa mäsa alebo rýb, nijako nepodporila dôkazmi. Aj keď vo svojej replike odkazuje na štúdie, je potrebné konštatovať, že ich napokon nepredložila. Okrem toho je nutné poukázať na to, že kým glukóza je živina, mäso a ryby, ktorých sa týka povolené zdravotné tvrdenie, sú tak ako tvrdí Komisia, potraviny bohaté na živiny, a preto sa od glukózy úplne odlišujú. Vzhľadom na uvedené nemožno hovoriť o situácii, ktorá je podobná ako situácia v prejednávanej veci.

106 Po druhé, pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa fruktózy, je potrebné konštatovať, že podľa prílohy nariadenia č. 432/2012, Komisia povolila zdravotné tvrdenie, podľa ktorého konzumácia potravín s obsahom fruktózy vedie k nižšiemu nárastu glukózy v krvi v porovnaní s potravinami s obsahom sacharózy alebo glukózy. Aby mohlo byť toto tvrdenie uvedené, glukóza a/alebo sacharóza by sa v potravinách alebo sladených nápojoch mala nahradiť fruktózou, aby zníženie obsahu glukózy a/alebo sacharózy v týchto potravinách alebo nápojoch bolo minimálne 30 %.

107 Táto argumentácia nepreukazuje existenciu porušenia zásady rovnosti zaobchádzania. Ako totiž tvrdí Komisia, povolené zdravotné tvrdenie týkajúce sa fruktózy odkazuje na náhradu glukózy a/alebo sacharózy fruktózou, ktorého cieľom je zníženie nárastu glukózy v krvi. Vzhľadom na to, že ide o nahradenie jedného cukru iným cukrom, ktorého účinok je obmedzenie nárastu glukózy v krvi, neexistuje z dôvodu povolenia uvedeného zdravotného tvrdenia nijaké riziko všeobecného nárastu konzumácie cukru. Nemožno teda hovoriť o situácii, ktorá je podobná ako situácia v prejednávanej veci.

108 Po tretie, pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa laktulózy, je potrebné konštatovať, že podľa prílohy nariadenia č. 432/2012 Komisia povolila zdravotné tvrdenie, v zmysle ktorého laktulóza prispieva k urýchleniu prechodu črevným traktom. Tvrdenie sa môže používať len v prípade potraviny, ktorá obsahuje 10 g laktulózy v jednej kvantifikovanej porcii. Aby mohlo byť toto tvrdenie uvedené, spotrebiteľ musí byť informovaný o tom, že priaznivý účinok sa dosiahne pri 10 g laktulózy v jednej porcii za deň.

109 Ani táto argumentácia nepreukazuje, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania. Ako totiž Komisia uvádza, povolené zdravotné tvrdenie, ktoré sa týka laktulózy, odkazuje na laxatívny účinok tohto syntetického disacharidu konzumovaného v obmedzenom množstve. Toto tvrdenie bolo povolené len pre presnú dávku laktulózy, ktorá je potrebná na dosiahnutie uvedeného účinku, o ktorom musia byť spotrebitelia tiež informovaní. Vzhľadom na uvedený laxatívny účinok, ktorý nastupuje aj po konzumácii malého množstva laktulózy, nemožno hovoriť o situácii, ktorá je podobná ako situácia v prejednávanej veci.

110 Po štvrté, pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa polyfenolov prítomných v olivovom oleji, je potrebné konštatovať, že podľa prílohy nariadenia č. 432/2012 Komisia povolila zdravotné tvrdenie, v zmysle ktorého polyfenoly prítomné v olivovom oleji prispievajú k ochrane krvných lipidov pred oxidačným stresom. Toto tvrdenie sa môže používať len v prípade olivového oleja, ktorý obsahuje najmenej 5 mg hydroxytyrozolu a jeho derivátov (napr. komplex oleuropeín a tyrozol) na 20 g olivového oleja. Aby mohlo byť toto tvrdenie uvedené, spotrebiteľ musí byť informovaný o tom, že priaznivý účinok sa dosiahne pri dennom príjme 20 g olivového oleja.

111 Argumentácia žalobkyne nepreukazuje, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že by bez objektívneho odôvodnenia zaobchádzala s porovnateľnými situáciami rozdielne. Žalobkyňa na jednej strane vôbec nepreukázala, že na základe všeobecne uznávaných vedeckých odporúčaní sa odporúča znížiť konzumáciu polyfenolov prítomných v olivovom oleji, ako je to v prípade konzumácie cukru. Na druhej strane je pravda, ako tvrdí žalobkyňa, že 20 gramov olivového oleja tvorí približne 30 % referenčného množstva celkového príjmu tukov, ktorý je stanovený v prílohe XIII časti B nariadenia č. 1169/2011, a predstavuje 70 gramov. Takéto tvrdenie však nemôže preukázať existenciu porovnateľných situácií v prejednávanej veci.

112 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania, keď do zoznamu povolených zdravotných tvrdení zahrnula dve zdravotné tvrdenia týkajúce sa roztokov elektrolytov so sacharidmi, ako aj iné tvrdenie týkajúce sa sacharidov.

113 Po prvé, pokiaľ ide o dve zdravotné tvrdenia týkajúce sa roztokov elektrolytov so sacharidmi, je potrebné konštatovať, že podľa prílohy nariadenia č. 432/2012 Komisia povolila zdravotné tvrdenie, v zmysle ktorého roztoky elektrolytov so sacharidmi prispievajú k udržaniu vytrvalostnej výkonnosti počas dlhšieho vytrvalostného cvičenia a zdravotné tvrdenie, podľa ktorého tieto roztoky podporujú absorpciu vody počas telesného cvičenia. Aby mohli byť tieto tvrdenia uvedené, roztoky elektrolytov so sacharidmi by mali obsahovať 80 – 350 kcal/l zo sacharidov a najmenej 75 % energie by malo pochádzať zo sacharidov, ktoré vyvolávajú vysokú glykemickú reakciu, ako sú napríklad glukóza, polyméry glukózy a sacharóza. Tieto nápoje by mali okrem toho obsahovať od 20 mmol/l (460 mg/l) do 50 mmol/l (1 150 mg/l) sodíka a osmolalita nápojov by mala byť v rozsahu od 200 do 330 mOsm/kg vody.

114 V tejto súvislosti treba konštatovať, že dve povolené zdravotné tvrdenia sa netýkajú glukózy ako takej, ale roztokov elektrolytov so sacharidmi, teda špecifických výrobkov, ktoré sa používajú pri vytrvalostnej výkonnosti a fyzickom cvičení. Okrem toho, aj keď je pravda, že v prípade troch z piatich zdravotných tvrdení, o ktoré žiadala žalobkyňa, pozostáva cieľová skupina obyvateľstva z aktívnych mužov a žien v dobrom zdravotnom stave a v dobrej kondícii (pozri bod 3 vyššie), zdravotné tvrdenia týkajúce sa glukózy ako takej, ktoré povolila Komisia, môže v zmysle článku 17 ods. 5 nariadenia č. 1924/2006 tiež používať každý prevádzkovateľ potravinárskeho podniku v súvislosti s výrobkami na báze glukózy, ktoré sú určené širokej verejnosti. V tejto súvislosti je nutné konštatovať, že z reklamy žalobkyne, ktorá sa týka jej výrobkov a poukázala na ňu Komisia, vyplýva, že cieľovou skupinou obyvateľstva sú aj deti a žiaci. Okrem toho je potrebné uviesť, že žalobkyňa môže používať v súvislosti so svojimi výrobkami dve povolené zdravotné tvrdenia, ak sú splnené podmienky používania. Vzhľadom na uvedené nie je potrebné konštatovať existenciu rozdielneho zaobchádzania s porovnateľnými situáciami. Argumentáciu žalobkyne preto treba odmietnuť.

115 Po druhé, pokiaľ ide o zdravotné tvrdenie týkajúce sa sacharidov, je potrebné konštatovať, že podľa prílohy nariadenia č. 432/2012 Komisia povolila zdravotné tvrdenie, v zmysle ktorého sacharidy prispievajú k obnove normálnej funkcie svalov (kontrakcii) po mimoriadne intenzívnom a/alebo dlhodobom fyzickom cvičení, ktoré spôsobuje únavu svalov a vyčerpanie glykogénových zásob v kostrovej svalovine. Tvrdenie sa môže používať len v prípade potravín zabezpečujúcich prísun sacharidov, ktoré ľudské telo dokáže metabolizovať (okrem polyolov). Spotrebiteľ musí byť informovaný o tom, že priaznivý účinok sa dosiahne pri konzumácii sacharidov zo všetkých zdrojov, pri celkovom príjme 4 g/kg telesnej hmotnosti a v dávkach podaných v priebehu prvých štyroch hodín a najneskôr šesť hodín po mimoriadne intenzívnom a/alebo dlhodobom fyzickom cvičení, ktoré spôsobuje únavu svalov a vyčerpanie glykogénových zásob v kostrovej svalovine. Toto tvrdenie sa môže používať len v prípade potravín určených pre dospelých, ktorí absolvovali mimoriadne intenzívne a/alebo dlhodobé fyzické cvičenie spôsobujúce únavu svalov a vyčerpanie glykogénových zásob v kostrovej svalovine.

116 Aj keď je pravda, ako tvrdí žalobkyňa, že glukóza je sacharid, zdravotné tvrdenia, o ktoré žalobkyňa žiada, sa vzťahujú na normálny energetický metabolizmus pri fyzickej námahe bez toho, aby bola konkrétne určená intenzita alebo trvanie tejto námahy, alebo aby bol uvedený opis konkrétnych fyziologických procesov v rámci metabolizmu športovcov, čo nie je prípad povoleného zdravotného tvrdenia týkajúceho sa sacharidov. Ako už bolo konštatované (pozri bod 88 vyššie), žalobkyňa vo svojej žiadosti o povolenie mohla navrhnúť osobitné podmienky použitia pre požadované zdravotné tvrdenia, ale neurobila to. Okrem toho je potrebné poukázať na to, že žalobkyňa môže v súvislosti so svojimi výrobkami toto povolené zdravotné tvrdenie používať za predpokladu splnenia podmienok používania. Z toho vyplýva, že vzhľadom na neexistenciu porovnateľných situácií nemožno dospieť k záveru, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania.

117 Vo štvrtom rade žalobkyňa tvrdí že Komisia povolila dve zdravotné tvrdenia súvisiace s glukomananom (konjac mannan), a to napriek tomu, že jeho konzumácia môže spôsobiť dusenie a následnú smrť.

118 Je potrebné konštatovať, že podľa prílohy nariadenia č. 432/2012 Komisia povolila zdravotné tvrdenie, v zmysle ktorého glukomanan (konjac mannan) prispieva k udržaniu normálnej hladiny cholesterolu v krvi, a tiež zdravotné tvrdenie, podľa ktorého v rámci diéty so zníženou energetickou hodnotou prispieva k zníženiu telesnej hmotnosti. Je pravda, že používanie tohto zdravotného tvrdenia Komisia povolila len s upozornením na nebezpečenstvo udusenia v prípade problémov pri prehĺtaní a v prípade požitia s nedostatočným množstvom tekutiny. Odporúča sa užívať ho s veľkým množstvom vody, aby sa látka dostala do žalúdka. Vzhľadom na to, že zo stanoviska EFSA týkajúceho sa tejto látky vyplýva, že sa prirodzene v potravinách nenachádza, ale že ide o doplnkovú látku v potravinách, ktorá sa používa ako emulgátor a zahusťovač, a že sa tiež konzumuje ako potravinový doplnok, čo žalobkyňa nespochybňuje, však nie je potrebné dospieť k záveru o rozdielnom zaobchádzaní s rovnakými situáciami.

119 V piatom rade je potrebné zamietnuť argumentáciu žalobkyne, ktorú formulovala na pojednávaní a týkala sa návrhu nariadenia o zdravotnom tvrdení v súvislosti s kofeínom. Žalobkyňa totiž predovšetkým nepreukázala, že Komisia tento návrh schválila. Okrem toho vzhľadom na to, že návrh nebol predložený, žalobkyňa nijako nepreukázala existenciu porovnateľnej situácie, ako je v prejednávanej veci.

120 Napokon je potrebné poukázať na to, že z odôvodnenia 12 nariadenia č. 432/2012 vyplýva, že Komisia nepovolila tvrdenie o účinku tukov na normálne vstrebávanie vitamínov rozpustných v tukoch a ďalšie tvrdenie o účinku sodíka na udržanie normálnej funkcie svalov, a to v podstate z rovnakých dôvodov, aké sú uvedené v odôvodnení 14 napadnutého nariadenia v súvislosti so zdravotnými tvrdeniami, ktoré požadovala žalobkyňa. Okrem toho pokiaľ ide o prístup Komisie k cukrom, je potrebné konštatovať, že z prílohy nariadenia č. 432/2012 vyplýva, že zdravotné tvrdenie týkajúce sa sacharidov bolo povolené, len ak bude sprevádzané osobitnými podmienkami použitia, ktoré obmedzujú jeho použitie na potraviny zodpovedajúce výživovým tvrdeniam „s nízkym obsahom cukru“ alebo „bez prídavku cukru“, tak ako sú definované v prílohe nariadenia č. 1924/2006. V tejto súvislosti je vhodné

uviesť, že podľa odôvodnenia 18 nariadenia č. 432/2012 proti opatreniam stanoveným v tomto nariadení nevzniesol námietku ani Európsky parlament, ani Rada, to znamená inštitúcie, ktoré prijali nariadenie č. 1924/2006.

121 Tretí žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

122 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia dostatočne nesplnila svoju povinnosť odôvodnenia. Napadnuté nariadenie bližšie neuvádza tvrdenia uvedené v pripomienkach prednesených žalobkyňou a BSNA a ani neopisuje, v akej forme ich Komisia zohľadnila. Na základe výlučne formálneho zamietnutia možno predpokladať, že Komisia ich nezohľadnila vôbec. Okrem toho z napadnutého nariadenia nevyplýva, že Komisia rozlišovala medzi jednotlivými cieľovými skupinami osôb. Podľa žalobkyne napadnuté nariadenie poukazuje skôr na to, že Komisia dostatočne a samostatne neoverila pripomienky, ktoré žalobkyňa a BSNA predložili. Neúplné odôvodnenie napadnutého nariadenia neumožňuje pochopiť, ako Komisia pristupovala k tvrdeniam uvedeným v pripomienkach. Navyše Komisia ani nevysvetlila dôvod, pre ktorý by povolenie dotknutých zdravotných tvrdení sprevádzané osobitnými podmienkami alebo ďalšími vysvetleniami či upozorneniami, nemohlo predstavovať menej prísne opatrenie.

123 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ má byť prispôsobené povahe predmetného aktu a má uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahy inštitúcie, autora aktu, spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatého opatrenia a príslušnému súdu vykonávať svoju preskúmavaciu právomoc. Povinnosť odôvodnenia sa musí posudzovať podľa okolností prejednávanej veci. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 druhého odseku ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext a na všetky právne predpisy, ktoré upravujú dotknutú oblasť. Komisia predovšetkým nie je povinná zaujať stanovisko ku všetkým tvrdeniam, ktoré pred ňou uvádzajú dotknuté osoby, ale stačí, aby uviedla skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú podstatný význam v štruktúre rozhodnutia (pozri rozsudok Hagenmeyer a Hahn/Komisia, už citovaný v bode 92 vyššie, EU:T:2014:234, bod 173 a citovanú judikatúru).

124 Po prvé, pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej sa v odôvodnení napadnutého nariadenia bližšie neuvádzajú tvrdenia uvedené v pripomienkach prednesených žalobkyňou a BSNA a ani sa neuvádza, v akej forme ich Komisia zohľadnila, je potrebné poukázať na to, že podľa odôvodnenia 17 napadnutého nariadenia boli pri stanovovaní opatrení uvedených v napadnutom nariadení zohľadnené pripomienky žalobkyne a ostatných osôb, ktoré boli doručené Komisii podľa článku 16 ods. 6 nariadenia (ES) č. 1924/2006. Toto odôvodnenie spĺňa požiadavky stanovené v judikatúre uvedenej v bode 123 vyššie. Z tejto judikatúry totiž vyplýva, že Komisia nebola povinná zaujať stanovisko k všetkým tvrdeniam, ktoré pred ňou uviedli dotknuté osoby, ale stačilo, aby uviedla skutočnosti a právne úvahy, ktoré majú podstatný význam v štruktúre rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Hagenmeyer a Hahn/Komisia, už citovaný v bode 92 vyššie, EU:T:2014:234, bod 179). V prejednávanej veci sa dôvody zamietnutia žiadostí o povolenie dotknutých zdravotných tvrdení nachádzajú v odôvodneniach 4 až 14 napadnutého nariadenia, v ktorých sú uvedené žiadosti žalobkyne, závery EFSA v súvislosti s jednotlivými dotknutými zdravotnými tvrdeniami, ako aj úvahy týkajúce sa riadenia rizík, ktoré boli napokon dôvodom neudelenia povolení napriek pozitívnemu stanovisku EFSA. Toto odôvodnenie umožnilo žalobkyni spoznať dôvody prijatého opatrenia a Všeobecnému súdu vykonávať jeho preskúmavaciu právomoc.

125 Po druhé, pokiaľ ide o argumentáciu, podľa ktorej Komisia dostatočne a samostatne neoverila pripomienky, ktoré žalobkyňa a BSNA predložili, je potrebné uviesť, že povinnosť odôvodnenia je inou otázkou ako opodstatnenosť dôvodov napadnutého aktu. Tvrdenie týkajúce sa nedostatočného preskúmania pripomienok predložených žalobkyňou a tretími dotknutými osobami sa vzťahuje na

materiálnu zákonnosť napadnutého nariadenia, a preto nemôže byť základom porušenia povinnosti odôvodnenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Hagenmeyer a Hahn/Komisia, už citovaný v bode 92 vyššie, EU:T:2014:234, bod 181 a citovanú judikatúru). Skutočnosť, že podľa Komisie mali pripomienky žalobkyne vedeckú povahu a že ich zaslala EFSA, aby k nim tento úrad zaujal stanovisko (pozri bod 9 vyššie), pričom však pripomienky, ktoré predložilo BSNA, Komisia uvedenému úradu nezaslala, umožňuje vzhľadom na neexistenciu relevantného dôkazu, o ktorý by sa mohla oprieť argumentácia žalobkyne, v každom prípade dospieť k záveru, že Komisia dostatočne preskúmala všetky pripomienky doručené v zmysle článku 16 ods. 6 nariadenia č. 1924/2006.

126 Po tretie je potrebné zamietnuť aj argumentáciu žalobkyne týkajúcu sa porušenia povinnosti odôvodnenia spôsobeného tým, že z napadnutého nariadenia nevyplýva, že Komisia rozlišovala medzi jednotlivými cieľovými skupinami osôb. Odôvodnenia 5, 7, 9, 11 a 13 napadnutého nariadenia totiž odkazujú na vedecké stanoviská EFSA, ktoré sa týkajú dotknutých zdravotných tvrdení a zohľadňujú žalobkyňou označenú cieľovú skupinu obyvateľstva, ktorej sú jednotlivé požadované zdravotné tvrdenia určené. Okrem toho z odôvodnenia 14 napadnutého nariadenia vyplýva, že jednotlivé cieľové skupiny obyvateľstva uvedené žalobkyňou v jej žiadosti o povolenie dotknutých zdravotných tvrdení nemali v štruktúre rozhodnutia Komisie o zamietnutí povolenia podstatný význam.

127 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že Komisia nevysvetlila dôvod, pre ktorý by povolenie dotknutých zdravotných tvrdení sprevádzaných osobitnými podmienkami alebo ďalšími vysvetleniami či upozorneniami, nemohlo predstavovať menej prísne opatrenie. Aj túto argumentáciu treba zamietnuť. Z odôvodnenia 14 napadnutého nariadenia totiž na dostatočnej právnej úrovni vyplýva, že podľa Komisie by povolenie požadovaných zdravotných tvrdení spotrebiteľom poskytlo protichodné a zmätočné informácie.

128 Štvrtý žalobný dôvod sa preto musí zamietnuť.

129 Na základe vyššie uvedeného musí byť žaloba zamietnutá ako celok.

O trovách

130 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Dextro Energy GmbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 16. marca 2016.

Podpisy